

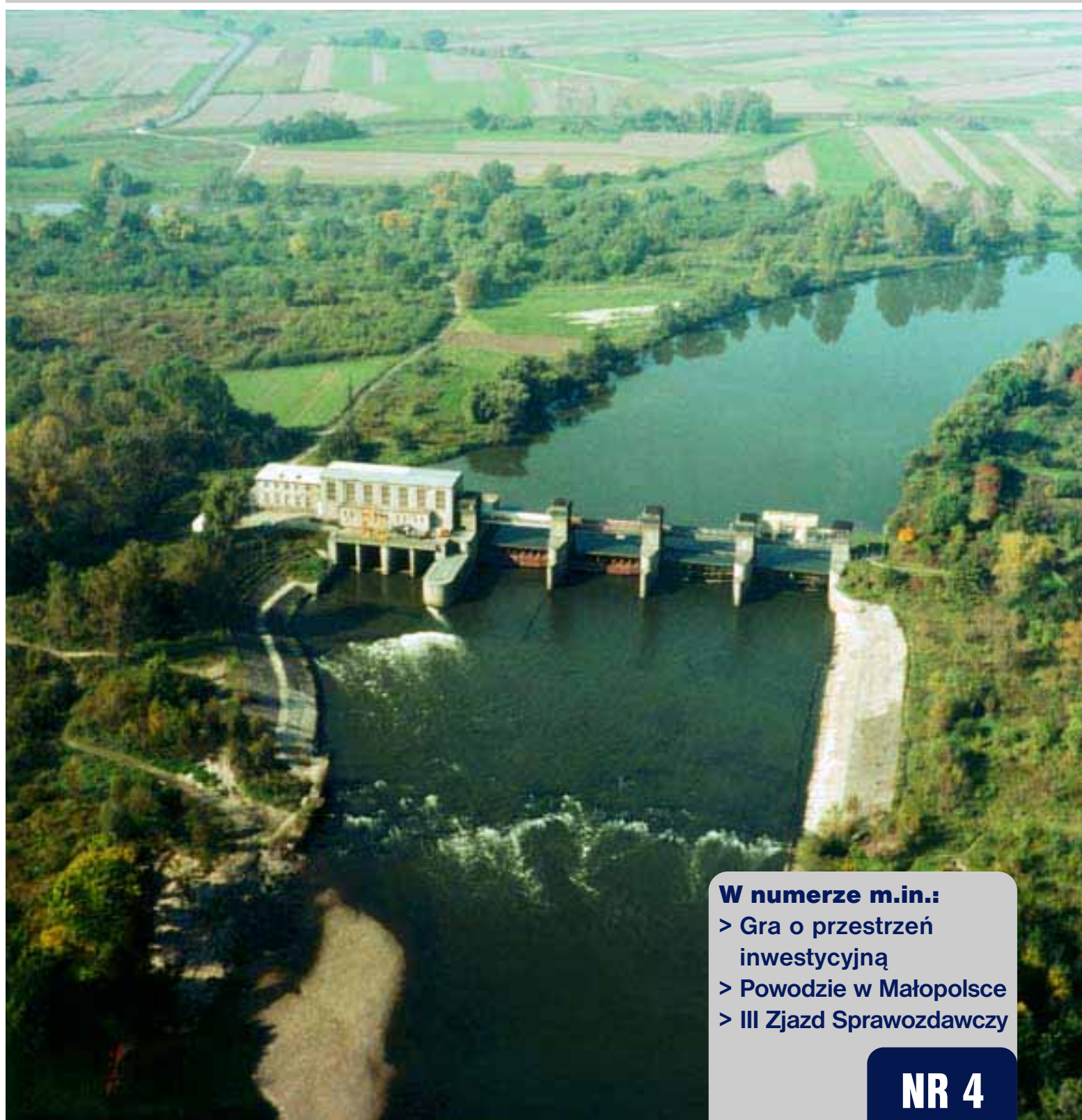
Budowlani

BIULETYN MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWIECIEŃ 2004

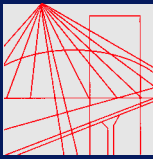
ISSN 1731-9110

W numerze m.in.:

- > Gra o przestrzeń inwestycyjną
- > Powódzie w Małopolsce
- > III Zjazd Sprawozdawczy

NR 4

**MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (MOIIB)
w KRAKOWIE**

ul. WARSZAWSKA 17 (I piętro)
31-155 KRAKÓW
tel.: (12) 630-90-60, 630-90-61
fax: (12) 632-35-59
www.map.piib.org.pl
biuro czynne poniedziałek, środa,
piątek 9.00 – 14.00
wtorek, czwartek 12.00–18.00

Adres do korespondencji:
Małopolska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa w Krakowie
skrytka pocztowa 6
30-961 Kraków 5

Punkty Informacyjne w Tarnowie
i Nowym Sączu udzielają informacji
na temat działalności Izby oraz
przyjmują wnioski o wpisanie na listę
członków MOIIB w Krakowie

Tarnów, Rynek 10, I p.
Punkt informacyjny czynny w każdy
wtorek w godz. od 14.00 do 17.00.
Tel. (014) 621-55-29.

Nowy Sącz,
ul. Kraszewskiego 44.
Terminy dyżurów:
trzy pierwsze czwartki miesiąca
w godz. 17.00 – 19.00
ostatni poniedziałek miesiąca
w godz. 14.00 – 17.00
Wiceprzewodniczący Rady MOIIB
pełni dyżur
w pierwszy i trzeci czwartek miesiąca
w godz. 17.00 – 18.00.

Dyżury Przewodniczącego Rady MOIIB
w każdy wtorek
w godz. 15.00 – 16.00
w siedzibie Izby

Dyżury Sekretarza Rady MOIIB
w każdy czwartek
w godz. 16.00 - 17.00
w siedzibie Izby

Dyżur Okręgowego
Rzecznika Odpowiedzialności
Zawodowej
co drugi czwartek
w godz. 16.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego
Sądu Dyscyplinarnego
co drugi wtorek
w godz. 16.00 – 18.00

Dyżury członków Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
odbywają się w siedzibie Izby
w każdy czwartek
w godz. 15.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
lub jego zastępcy w sprawach
skarg i wniosków
– w każdy pierwszy czwartek miesiąca
w siedzibie Izby
w godz. 15.00 – 16.00
Punkt porad prawnych dla członków
MOIIB czynny w siedzibie Izby
w każdy wtorek
w godz. 17.00 – 18.00

Siedziba Małopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa
przy ul. Warszawskiej w Krakowie

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY MOIIB

Zygmunt Rawicki – przewodniczący
Antoni Kawik – wiceprzewodniczący
Jerzy Rasiński – wiceprzewodniczący
Grażyna Skoplak – sekretarz
Irena Bobulska-Pacek – skarbnik
Małgorzata Trębacz – członek
Wojciech Pawlikowski – członek
Zbigniew Kot – członek

SKŁAD OKRĘGOWEJ RADY MOIIB

1. Wojciech Biliński
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Andrzej Drożdż
4. Krystyna Duraczyńska
5. Zbigniew Dutka
6. Krzysztof Dyk
7. Paweł Fenrych
8. Henryk Hołota
9. Krzysztof Janusz
10. Antoni Kawik
11. Marek Kluczyński
12. Zbigniew Kot
13. Józef Mąka
14. Wojciech Pawlikowski
15. Bogusław Pilujski
16. Zygmunt Rawicki
17. Jerzy Rasiński
18. Jan Skawiński
19. Grażyna Skoplak
20. Wiesław Smoroński
21. Małgorzata Trębacz
22. Stefan Wieloch
23. Joanna Wingralek
24. Janina Wisor-Pronobis

**SKŁAD OKRĘGOWEJ
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ**

1. Stanisław Karczmarczyk – przewodniczący
2. Małgorzata Borsukowska-Stefaniczek
3. Stanisław Chrobak
4. Janusz Cieśliński
5. Krzysztof Dybaś
6. Piotr Kutyrński
7. Piotr Lechowicz – wiceprzewodniczący
8. Artur Ludomirski
9. Hieronim Perczyński
10. Stefan Popławski
11. Krzysztof Siekierzyński
12. Tadeusz Sułkowski – wiceprzewodniczący
13. Jerzy Tworek – sekretarz

**SKŁAD OKRĘGOWEJ KOMISJI
REWIZYJNEJ**

1. Henryk Trębacz – przewodniczący
2. Tomasz Iwaszko
3. Jarosław Krzywicz
4. Danuta Opolska – sekretarz

5. Zygmunt Salwiński
6. Andrzej Turowicz – wiceprzewodniczący

**SKŁAD OKRĘGOWEGO
SĄDU DISCYPLINARNEGO**

1. Zbigniew Domostawski – przewodniczący
2. Zbigniew Braś
3. Ryszard Damijan
4. Czesław Grzesiak
5. Janusz Jedynak
6. Krzysztof Klass
7. Andrzej Kucharski – wiceprzewodniczący
8. Zbigniew Łagan
9. Krzysztof Majda – wiceprzewodniczący
10. Józef Potrzebowski
11. Elżbieta Ryzner – sekretarz
12. Tadeusz Szmigiel
13. Mieczysław Wiśniewski

**OKRĘGOWY RZECZNIK
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ**

1. Stanisław Abrahamowicz – rzecznik
2. Józef Czekajski – zastępca rzecznika
3. Wiktoria Konczewska – zastępca rzecznika

**DELEGACI NA I KRAJOWY ZJAZD
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

1. Stanisław Abrahamowicz
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Janusz Cieśliński
4. Andrzej Drożdż
5. Krystyna Duraczyńska
6. Zbysław Kałkowski
7. Stanisław Karczmarczyk
8. Antoni Kawik
9. Krystyna Korniak-Figa
10. Zbigniew Kot
11. Elżbieta Mierzowska
12. Jerzy Oprocha
13. Andrzej Pelech
14. Zbigniew Racoń
15. Zygmunt Rawicki
16. Leszek Reguła
17. Józef Szostak
18. Kazimierz Ślusarczyk

**CZŁONKOWIE MOIIB
WE WŁADZACH KRAJOWYCH
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (PIIB)**

1. Janusz Cieśliński – członek KKK
2. Zbysław Kałkowski – wiceprzewodniczący KR
3. Krystyna Korniak-Figa – przewodnicząca KKR
4. Jerzy Oprocha – członek KKR
5. Zygmunt Rawicki – członek KR
6. Leszek Reguła – członek KSD
7. Kazimierz Ślusarczyk – członek KR

Przewodniczący MOiIB
Zygmunt Rawicki

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

Kolejny, czwarty numer naszego biuletynu „Budowlani” ukazuje się w przededniu III Zjazdu Sprawozdawczego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Zjazd ten jest najwyższym organem izby okręgowej. Przypomnę więc, że 26 czerwca 2002 roku na 1. Zeździe MOiIB, dokonaliśmy wyboru pierwszych władz w naszym okręgu na 4-letnią kadencję oraz wybraliśmy delegatów na Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie. Zgodnie z Ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów oraz naszym statutem, co roku między zjazdami wyborczymi mają się odbywać zjazdy sprawozdawcze. W ubiegłym roku (15 kwietnia) dokonaliśmy podsumowania działalności MOiIB od zjazdu wyborczego oraz przyjęliśmy preliminarz budżetu i kierunki działania izby na 2003 rok.

III Zjazd – Sprawozdawczy – zaplanowaliśmy na 27 kwietnia br. Delegaci dokonają oceny działalności merytorycznej i finansowej MOiIB i przyjmą budżet na 2004 rok. Sądźmy także, że zostaną podjęte uchwały upoważniające naszych delegatów na Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB, który odbędzie się w dniach 18-19 czerwca w Warszawie, do wystąpienia z odpowiednimi wnioskami i dezyderatami. Dlatego w obecnym numerze biuletynu wiele miejsca zajmują sprawozdania za 2003 rok Rady MOiIB i jej organów.

Zgodnie z sugestią Rady Programowej naszego biuletynu, w kolejnych numerach staramy się zamieszczać ciekawe artykuły z poszczególnych branż budowlanych. Tym razem publikujemy dwa artykuły dotyczące budownictwa wodno-melioracyjnego na terenie Małopolski. Zamieszczamy także ciekawy wywiad z wiceprezydentem Krakowa dr. inż. Kazimierzem Bujakowskim. Podajemy interpretację i wyjaśnienie głównego inspektora nadzoru budowlanego w sprawie uprawnień budowlanych i wpisu do centralnego rejestru oraz wyjaśnienie Ministerstwa Finansów dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia OC architektów i inżynierów budownictwa. Ponadto w biuletynie zamieściliśmy drugą część artykułu dotyczącego odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

Przedstawiamy Państwu także ramowy program działania PIIB na kadencję 2002-2006 oraz ofertę dotyczącą szkoleń, kursów, seminariów i konferencji na II kwartał 2004 roku, organizowanych lub współorganizowanych przez MOiIB, do uczestnictwa w których gorąco zachęcamy.

Z wyrazami szacunku
i koleżeńskimi pozdrowieniami

Zygmunt Rawicki

Przewodniczący MOiIB

„Budowlani” – Biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaguje zespół: Zygmunt Rawicki i Grażyna Skoplak.

Rada Programowa Biuletynu Informacyjnego MOiIB:

Anna Bryksy (SITK RP), Włodzimierz Drzyżdzyk (SITWM), Krystyna Korniak-Figa (PZITS), Andrzej Legutki (PZITB), Władysław Malinowski (SITPNIg), Zygmunt Rawicki (MOiIB), Grażyna Skoplak (MOiIB), Krzysztof Wincencik (SEP).

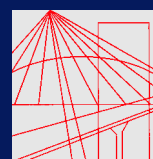
Wydawca – Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

31-155 Kraków, ul. Warszawska 17, tel. 0-12 630-90-60, 630-90-61.

Na okładce: stopień wodny Przewóz

Skład i łamanie: J&R Agencja Reklamowa, 31-573 Kraków, ul. Krymska 10/3

Druk: Drukarnia Kolor Art Spółka Cywilna Robert Tańcula i Nawara Stanisław
Nakład 7500 egzemplarzy

SPIS TREŚCI:

Wpis do centralnego rejestru -	str. 4
Po wejściu do Unii... -	str. 4
Co w Krajowej Radzie? -	str. 5
Gra o przestrzeń inwestycyjną -	str. 6 - 7
Droga wodna górnej Wisły -	str. 8 - 9
Powódzie w Małopolsce -	str. 10
Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez MOiIB w II kwartale 2004 roku -	str. 11 - 13
Przed III Zjazdem Sprawozdawczym MOiIB -	str. 14
Realizacja uchwał i wniosków z II Zjazdu Sprawozdawczego MOiIB -	str. 14
Sprawozdanie z działalności Rady MOiIB w roku 2003 -	str. 15 - 17
Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej MOiIB za okres 1.01 - 31.12.2003 r. -	str. 18 - 19
Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Rewizyjnej MOiIB za okres 1.01 - 31.12.2003 r. -	str. 19
Informacja o działalności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOiIB za okres od 15.04 - 15.11.2003 r. -	str. 20 - 21
„Budowlani” - biuletyn MOiIB -	str. 21
Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej MOiIB za okres od 1.01 - 31.12.2003 r. -	str. 22 - 23
Ramowy program działania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa na kadencję 2002-2006 r. -	str. 23
Zyski uciekają za granicę -	str. 23
Odpowiedzialność zawodowa i dyscyplinarna w budownictwie (2) -	str. 24 - 25
Jeszcze o obowiązkowym ubezpieczeniu OC -	str. 26
Zakres uprawnień budowlanych -	str. 26

KALENDARIUM MOIIB

- ▶ 03.02.04 — Zebranie sekretarzy Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w Warszawie
- ▶ 10.02.04 — Zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- ▶ 12.02.04 — Zebranie Rady Programowej Biuletynu Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
- ▶ 19.02.04 — Zebranie Zespołu Problemowego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ds. szkolenia i stałego doskonalenia
- ▶ 19.02.04 — Zebranie Zespołu Problemowego ds. działań samopomocowych.
- ▶ 19.02.04 — Seminarium nt.: „Analiza zasad stosowanych w Polsce procedur w dokumentowaniu geotechnicznym na tle procedur normalizacji europejskiej” zorganizowane wspólnie z PZITB
- ▶ 20-21.02 — Szkolenie kierowników Biur Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa i radców prawnych w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w Warszawie
- ▶ 24.02.04 — XV Zebranie Prezydium — Zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- ▶ 25.02.04 — Zebranie przewodniczących Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa w Ustroniu
- ▶ 26.02.04 — Zebranie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
— Szkolenie SEP nt. zmian zasad projektowania linii i stacji elektroenergetycznych
- ▶ 27.02.04 — Zebranie zespołu ds. rzeczoznawstwa Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej — branża konstrukcyjna
- ▶ 01.03.04 — Zebranie zespołu ds. rzeczoznawstwa Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej — branża sanitarna
- ▶ 01.03.04 — Zebranie skarbników w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w Warszawie
- ▶ 02.03.04 — Zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- ▶ 09.03.04 — Zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- ▶ 11.03.04 — Szkolenie SITWM z zakresu prawa wodnego
- ▶ 16.03.04 — Zebranie zespołu legislacyjnego przy Małopolskiej Okręgowej Izbie Architektów z udziałem Andrzeja Kucharskiego
— Udział przewodniczącego Zygmunta Rawickiego i przedstawiciela Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Andrzeja Kucharskiego w spotkaniu Małopolskiej Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie

Wpis do centralnego rejestru

Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego powinny sprawdzać

tylko członkostwo we właściwej izbie samorządu zawodowego osób, które uzyskały uprawnienia budowlane przed 1 stycznia 1995 r.

W związku z wątpliwościami w sprawie obowiązku wpisu do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, publikujemy wyjaśnienie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, skierowane do prezesa Krajowej Rady Izby Inżynierów Budownictwa prof. Zbigniewa Grabowskiego.

„(...) Zgodnie z art. 88a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r., Nr. 106, poz. 1126 z późn. zm.), Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wykonuje zadania określone przepisami Prawa budowlanego, a w szczególności prowadzi centralne rejestry osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz osób ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

Wpisowi do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane podlegają osoby, które uzyskały uprawnienia na podstawie przepisów obowiązującej ustawy Prawo budowlane i rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r., Nr 8, poz. 38 z późn. zm.), czyli po dniu 14 lutego 1995 r.

Ze względu na zasadę *lex retro non agit*, obowiązek powyższy nie dotyczy osób posiadających uprawnienia budowlane, uzyskane na podstawie wcześniejszych przepisów, które chcą wykonywać swoje funkcje w dotychczasowym zakresie.

Zgodnie z art. 104 ustawy Prawo budowlane, osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskały uprawnienia bu-

dowlane lub stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, zachowują uprawnienia do pełnienia tych funkcji w dotychczasowym zakresie.

Osoby te podlegają jedynie obowiązkowi uzyskania wpisu na listę właściwej izby samorządu zawodowego (zob. art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów — Dz. U. z 2001 r., Nr 5, poz. 42 z późn. zm.).

Tak więc wszystkie osoby, które posiadają uprawnienia budowlane bądź stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 1995 r., zachowały prawo wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, mimo że nie figurują w centralnym rejestrze prowadzonym przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Zatem, organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego, obowiązane do kontrolowania posiadania przez osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie uprawnień do pełnienia tych funkcji, powinny sprawdzać, czy osoba wykonująca samodzielną funkcję techniczną w budownictwie na podstawie uprawnień budowlanych uzyskanych przed 1 stycznia 1995 r., jest członkiem właściwej izby samorządu zawodowego. Nie mają jednak prawa żądać od takich osób okazania zaświadczenia o wpisie do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, ponieważ powyższe nie znajduje podstawy prawnej”.

Po wejściu do Unii...

Od 1 maja br. zmieni się w naszym kraju sposób wprowadzania do obrotu m. in. materiałów budowlanych. Producenci niektórych wyrobów budowlanych będą musieli postarać się o zdobycie znaczka CE, oznaczającego spełnienie wymagań dyrektyw i powiązanych z nimi norm unijnych.

Na rynku będą ponadto dostępne materiały budowlane z obowiązującym dotąd

znakiem B (budowlanym) oraz takim samym znakiem B przewidzianym dla budowlanych wyrobów regionalnych.

Z dniem wejścia do UE zacznie obowiązywać uchwalona 11 marca Ustawa o wyrobach budowlanych, wprowadzająca system dopuszczania wyrobów budowlanych do obrotu. Jednocześnie znowelizowano Prawo budowlane, eliminując z niego dotychczasowe przepisy określające zasady dopuszczania wyrobów budowlanych na rynek.

Zbysław Kałkowski

Co w Krajowej Radzie?

*Nadawanie uprawnień budowlanych
obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej*

Wraz z przyjęciem Polski do Unii Europejskiej należy spodziewać się ruchu kadry inżynierskiej, także budowlanej: wyjazdu polskich inżynierów do prac za granicą i przyjazdu do Polski kadry dla wykonywania inwestycji przez zagraniczne firmy. Potem prawdopodobnie nastąpią indywidualne przyjazdy inżynierów, chcących pracować w Polsce.

Aby osoby przyjeżdżające do pracy w Polsce mogły wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, muszą uzyskać uprawnienia budowlane wg polskich przepisów lub też poddać się procedurze weryfikacyjnej, gdy posiadają już prawo wykonywania czynności odpowiedzialnych samodzielnie w budownictwie innych krajów. Dotyczy to obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

Prezydium Rady i cała Rada rozpatrywała ostatnio projekt regulaminu, który będzie ustalał tryb dokonywania takich weryfikacji. Podam kilka charakterystycznych fragmentów tego projektu.

Osoba ubiegająca się o weryfikację uprawnień budowlanych nadanych w innym państwie składa wniosek w języku polskim do Komisji Kwalifikacyjnej PIIB, a wraz z nim szereg dokumentów. Po otrzymaniu kompletnego wniosku zespół weryfikacyjny wzywa osobę ubiegającą się o weryfikację uprawnień budowlanych na rozmowę. Odbyna się ona w języku polskim – bez tłumacza. Sprawdzenie dotyczy znajomości obowiązującego Prawa budowlanego i kilku innych podstawowych przepisów prawa, a także sprecyzowania zakresu nadawanych uprawnień.

Jest to trudna próba dla starającego się o weryfikację, szczególnie wobec faktu, że język polski nie jest popularny w krajach Unii, a poznanie obowiązującego polskiego prawa przysporzy także wielu kło-

potów! Omawiany projekt regulaminu nie został jeszcze zatwierdzony przez Radę Izby, po szerokiej dyskusji będzie jeszcze w szczegółach dopracowywany.

Obowiązuje jedynie wcześniejsza uchwała Rady, wyznaczająca Mazowiecką Okręgową Radę IIB do prowadzenia centralnego rejestru osób z krajów Unii Europejskiej, chcących uzyskać polskie uprawnienia budowlane, zarówno poprzez weryfikację już posiadanych, jak i w trybie obowiązującym polskich inżynierów. Są już pojedyncze zgłoszenia.

Kwiecień jest miesiącem zjazdów sprawozdawczych okręgowych izb. Pierwsza wystartowała Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba, a serię zakończy nasza, Małopolska, 27 kwietnia. Spodziewamy się interesujących sprawozdań i dyskusji. Na trzecich już zjazdach sprawozdawczych delegaci – w co nie wątpię – będą prezentować kompetentne oceny funkcjonowania izb w okręgach i dojrzałe wnioski. Na półmetku kadencji mamy już za sobą organizację codziennej pracy rad izb okręgowych, komisje kwalifikacyjne dwie sesje egzaminacyjne i przygotowanie dalszych, z wykorzystaniem doświadczeń (dobrych i złych!), a działacze organów własne doświadczenia. Zaczynaliśmy przecież niemal od zera.

W maju Radę Krajową czeka przeanalizowanie materiałów z 17 zjazdów okręgowych i przyjęcie dokumentów podstawowych na III Krajowy Zjazd. Sprawozdanie na tym zjeździe będzie dotyczyło całego okresu od powstania Izby (a nie tylko ostatniego roku), bo II Zjazd Krajowy nie przyjął przedłożonego na nim sprawozdania Rady Krajowej! Nasz samorząd zawodowy od samego początku jest rygorystyczny i konsekwentnie wymagający w stosunku do wybranych przez siebie członków władz.

Zbysław KAŁKOWSKI
Wiceprzewodniczący KR

- ▶ przy Okręgowym Inspektorze Pracy
- ▶ 17.03.04 – Szkolenie Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej nt. odwodnień mostów
- ▶ 18.03.04 – Zebranie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- ▶ 19.03.04 – spotkanie przewodniczącego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z przewodniczącymi Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa Polski Płd. w Rzeszowie

- ▶ 20.03.04 – Udział wiceprzewodniczącego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Antoniego Kawika w Zjeździe Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów w Krakowie
- ▶ 23.03.04 – Zebranie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
- ▶ 24.03.04 – Zebranie Rady Krajowej z udziałem przewodniczącego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i członków organów Rady Krajowej z ramienia Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
- ▶ 25.03.04 – Zebranie Zespołu Problemowego ds. szkolenia i stałego doskonalenia
- ▶ 30.03.04 – spotkanie przewodniczącego Zygmunta Rawickiego z wiceprezydentem Krakowa Kazimierzem Bujakowskim
– X Zebranie Rady Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa

- ▶ 31.03.04 – Szkolenie z zakresu certyfikacji, normalizacji i dopuszczenia materiałów do stosowania w budownictwie obecnie i po wejściu do UE

Kazimierz Bujakowski

Gra o przestrzeń

Rozmowa z dr. inż. Kazimierzem Bujakowskim,
architektoniczno-urbanistyczne, geodezyjne,

Narzekania na utrudnienia w realizacji inwestycji słychać w całej Polsce, ale w stolicy Małopolski są one szczególnie głośne. Od początku 2003 r. na deskach architektów jest coraz mniej projektów. Potem tę słabnącą falę inwestycyjną odnotowują budowlane firmy wykonawcze. Kraków zaczyna być odbierany jako miasto nieprzyjazne inwestorom. A mało inwestycji, to mało pracy dla budowlanych i coraz mniejsze dochody.

- Mam nadzieję, że odczucie zastoju inwestycyjnego w naszym mieście jest przejściowe. Kraków, jako pierwsze duże miasto w Polsce, został dotknięty brakiem planów zagospodarowania przestrzennego. Powodem tego było nieuchwalenie do końca 2002 roku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Nieliczne głosy sugerujące przedłużenie ważności starych planów były dwa lata temu słabo słyszalne. Teraz ten sam los dotknął większość miast i gmin w Polsce. Stare plany straciły ważność, nowych jeszcze nie ma. W Krakowie ta sytuacja trwa jednak o rok dłużej niż gdzie indziej, rok, dodajmy, bardzo ważny, gdyż weszły w życie nowe przepisy, które istotnie zmieniły zasady prowadzenia procesu inwestycyjnego. To obiektywne okoliczności, na które nie mieliśmy wpływu, ale których skutki wciąż odczuwamy. Od początku 2003 r., kiedy w Krakowie stracił ważność miejscowy plan ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, dla terenów, które w tym planie były przewidziane do zabudowy, ale nie zostały „odrolnione”, nie można było wydawać decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. To zablokowało wiele inwestycji, a sytuację zmieniła dopiero Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która weszła w życie 11 lipca 2003 r. Zapowiedzi różnych obostrzeń, które wprowadzały znowelizowane Prawo budowlane i Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmobilizowały wielu inwestorów do pospiesznego kończenia swoich inwestycji i do uregulowania ich stanów prawnych. Kolejki ustawiły się po pozwolenia na budowę, pozwolenia na użytkowanie, często dawno zamieszkałych już obiektów, zalegalizo-

wanie samowoli budowlanych. To wszystko spadło na urząd, któremu trudniej było funkcjonować w nowej sytuacji i w nowych przepisach.

- Ubiegłego roku nie będą dobrze wspominali zarówno inwestorzy, jak i urzędnicy, z Wydziału Architektury. Tym wydziałem wstrząsnęło przede wszystkim ujawnienie przez media sytuacji korupcyjnej.

- To prawda, że ujawniona i nagłośniona sytuacja korupcji w Wydziale Architektury UMK spowodowała jego całkowitą reorganizację. Wszystkie te okoliczności nałożyły się na siebie i stworzyły obraz i odczucie, jakie nakreśliła Pani na wstępie naszej rozmowy. Trzeba być jednak sprawiedliwym – przez ten trudny rok w Wydziale Architektury i Urbanistyki UMK wydano 1300 decyzji WZiZT (na 3588 złożonych wniosków) i 2580 pozwoleń na budowę (na 2897 złożonych wniosków) z terenu Krakowa. Rozpatrzone zatem i wydano decyzje o pozwoleniach na budowę dla około 90 proc. złożonych wniosków. Gorzej jest z decyzjami WZiZT.

- **Czy ten ubiegły, trudny dla inwestycji rok okazał się pouczającą lekcją dla decydentów w naszym mieście? Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła ułatwienia dla inwestorów. Tam, gdzie są plany zagospodarowania przestrzennego, nie trzeba już się starać o decyzje o warunkach zabudowy. To ma skrócić drogę do pozwolenia na budowę. W Krakowie z tych ułatwień nie da się jednak korzystać. Tylko niewielki obszar miasta ma plany miejscowe.**

- Na początku 2004 roku około 2 proc. obszaru miasta jest pokrytych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Mało, ale odnieśmy to do sytuacji w Polsce. Taki sam procent planów miejscowych ma Białystok, Łódź – 3 proc., Rzeszów, 4 proc., Poznań 5 proc., Bydgoszcz – 10, Wrocław – 17, Gdańsk – 37 proc. Nasza sytuacja nie odbiega więc drastycznie od sytuacji innych miast. Podczas ostatniego Walnego Zgromadzenia Związku Miast Polskich padały stwierdzenia o destrukcyjnym wpływie nowej ustawy, która przekreśliła dorobek kilku pokoleń planistów na inwestycje niemal we wszystkich regionach kraju. Sugerowano

nawet reaktywację starych planów, które straciły ważność. Nie wiadomo jednak, czy byłoby to zgodne z prawem.

- **Tymczasem jednak musimy sobie radzić w takiej rzeczywistości, jaką mamy. W imieniu wszystkich osób, które żyją z inwestycji prowadzonych w naszym mieście, mam obowiązek zapytać, kiedy odczujemy pozytywne zmiany w skróceniu czasu procedur urzędowych? Czy miasto przygotowuje politykę, która przyciągnie tu inwestorów?**

- W Wydziale Architektury podjęto zdecydowane działania organizacyjne i kadrowe. Wydziałem kieruje energiczny i kompetentny dyrektor, zastępczyni dyrektora jest specjalistką w dziedzinie planowania przestrzennego i urbanistyki, jej podlega bezpośrednio referat wydający decyzje o warunkach zabudowy. Aby rozładować kolejkę, jaka utworzyła się przez ostatni rok, zwiększono obsadę kadrową w WA UMK o 36 etatów – zatrudniając przede wszystkim urbanistów i architektów. Otwarto Centrum Obsługi Klientów, umożliwiając dokonanie weryfikacji składanych wniosków i w przypadku ich kompletności natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego. Jeśli wnioski są niekompletne, informacja o stwierdzonych brakach i konieczności ich uzupełnienia także natychmiast trafia do wnioskodawcy. Działania te już przynoszą rezultaty: w I kwartale 2004 r. wydano 344 decyzje o warunkach zabudowy i 566 pozwoleń na budowę. Prezydent Krakowa wyraził wolę, aby wszystkie wnioski, które złożono w Wydziale Architektury do 10 marca, zostały załatwione do końca czerwca br. Te, które złożono po tym terminie, na bieżąco są kontrolowane pod względem ich poprawności. Powinny zostać załatwione w ciągu 2 miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku. Urzędnicy mają więc bardzo dużo pracy, ale i lepsze wyposażenie w sprzęt komputerowy. Dzięki komputeryzacji urzędu, jest możliwa inwentaryzacja wydanych decyzji wraz z ich zasięgiem. Jeśli zaś chodzi o politykę przyciągania inwestorów, to miasto może zastosować szczególne ułatwienia w przypadku poważnego, dużego inwestora obejmujące:

Po pierwsze: podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej terenu znajdującego się

inwestycyjną

wiceprezydentem Krakowa odpowiedzialnym za sprawy planowanie przestrzenne, gospodarowanie zasobem mieszkaniowym

w obszarze zainteresowania inwestora m. in. poprzez poprawę dostępności komunikacyjnej, jakości układu drogowego i infrastruktury komunikacyjnej oraz przez uporządkowanie terenów w rejonie lokalizacji inwestycji;

Po drugie: prowadzenie działań wspierających inwestora w zakresie jego uczestnictwa w programie „Pierwsza Praca”, w tym w szczególności we współpracy z Grodzkim Urzędem Pracy w zakresie uzyskania przez niego refundacji związanych z zatrudnieniem absolwentów;

Po trzecie: podjęcie działań zmierzających do zgodnej z potrzebami inwestycji rozbudowy infrastruktury.

Po czwarte: podjęcia działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa rejonu inwestycji przez intensyfikację działalności służb porządkowych podlegających Prezydentowi Miasta Krakowa.

Jesteśmy w stałym kontakcie z izbami zawodowymi – architektów i inżynierów budownictwa. Jako urząd prosimy o sygnały, jak najbardziej zainteresowane inwestycjami środowisko odbiera te zmiany. Intensyfikacja inwestycji jest przecież naszym wspólnym celem.

- Najlepszym rozwiązaniem, biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy, wydaje się uchwalenie planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego dla jak największego obszaru miasta. Czego inwestorzy i realizatorzy inwestycji mogą się spodziewać w tej kwestii w najbliższym czasie?

- We wrześniu ub. r. Radzie Miasta został przedstawiony program uchwalania planów miejscowych, w którym wyodrębniono 3 kategorie planów: ochronne, inwestycyjne i porządkujące. Te pierwsze obejmują tereny, które chcemy szczególnie chronić przed niekontrolowaną zabudową ze względu na cenne obiekty przyrodnicze lub kulturowe. Przykładem takich terenów są bulwary Wisły, rejon wzgórz św. Bronisławy, Fortu Skąta czy Bodzów – Kostrze. Te drugie mają zagwarantować możliwość zlokalizowania ważnych inwestycji prorozwojowych dla miasta. W lutym przystąpiliśmy do opracowania planów zagospodarowania dla rejonu lotniska w Balicach, Zabłocia. W kwietniu rozpoczęły się prace nad planami zagospodarowania dla obszarów scaleń w re-

jonie Skotnik i ul. Pylnej, co docelowo powiększy obszar terenów budowlanych. W przygotowaniu są dokumenty planistyczne dla specjalnej strefy ekonomicznej w Branicach, dla Dąbia oraz Czyżyn. Planów porządkujących wymaga natomiast rejon Górki Narodowej. Można żałować, że nie doszło do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego dla Górki Narodowej kilka lat wcześniej. Wtedy dałoby się uniknąć chaotycznej zabudowy i takich kłopotów z dojazdem, jakie dziś mają mieszkańcy tego rejonu Krakowa.

- Co decyduje o kolejności uchwalania planów: naciski mieszkańców protestujących np. przeciwko budowaniu bloków wielorodzinnych bez ulic z prawdziwego zdarzenia? Oczekiwania inwestorów?

- Te czynniki również, ale bardzo ważną przesłanką przyspieszającą uchwalenie planów jest np. możliwość wsparcia inwestycji środkami unijnymi. W wielu programach unijnych obowiązuje warunek zgodności inwestycji finansowanej środkami UE z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Możliwość współfinansowania otwierają się przed Zabłociem, Kazimierzem, specjalnymi strefami ekonomicznymi.

- Czy dążeniem obecnych władz Krakowa jest pokrycie całego obszaru miasta planami miejscowymi?

- Myślę, że nie ma takiej potrzeby. Nie wszędzie gra o przestrzeń inwestycyjną odbywa się z taką samą intensywnością. Przykładowo, żeby budować domki jednorodzinne między innymi domkami, wystarczą obecne uregulowania: decyzje o warunkach zabudowy i korzystanie z zasady dobrego sąsiedztwa. Opracowanie, a potem uchwalanie planów trwa długo, mimo najlepszych chęci wszystkich uczestników procesu planistycznego. Szacujemy, że opracowywanie planu dla okolic portu lotniczego w Balicach i Zabłocia będzie trwało około 2 lat. Za sukces uznamy, jeśli na przełomie 2006/2007 roku około 20 proc. obszaru miasta będzie miało plany miejscowe.

- Co dla osób odpowiedzialnych za politykę planistyczną w mieście, a więc również dla Pana Prezydenta, jest w tej chwili sprawą priorytetową?

- Musimy uchronić Kraków przed zagrożeniem wynikającym z zabudowy ciągów komunikacyjnych. Jeśli miasto chce się rozwijać, musi przewidzieć i utrzymać rezerwę terenów pod przyszłą sieć ulic. Gdyby nastąpiła zabudowa tych obszarów, to odwrócenie sytuacji byłoby niezwykle trudne: trzeba wywłaszczać właścicieli i wyburzać zabudowę albo prowadzić ulice w sposób nieuporządkowany i nielogiczny. Zaplanowanie sieci komunikacyjnej pozwoli zachować pewien porządek urbanistyczny. Problem w tym, że niektóre tereny trzeba wykupić. Czy miasto będzie na to stać? Jednak jeśli tego teraz nie zrobimy, czy w przyszłości będzie nas stać na jeszcze większe wydatki związane m. in. z wywłaszczaniem i wyburzaniem? Utrzymanie rezerw niezbędnych dla realizacji układu komunikacyjnego otworzy możliwości pozytywnego rozpatrzenia złożonych wniosków o warunki zabudowy dla budownictwa wielorodzinnego dla realizacji kilku tysięcy mieszkań. Umożliwi także negocjowanie z inwestorami warunków budowania infrastruktury technicznej i dróg.

- Czy na koniec naszej rozmowy zechciałby Pan Prezydent przekazać jakieś optymistyczne wiadomości dla inżynierów budownictwa czekających na boom inwestycyjny w Krakowie?

- Za około trzy miesiące powinniśmy uporać się z zaległościami, przyspieszyliśmy tempo wydawania decyzji o warunkach zabudowy i pozwoleń na budowę. Nie wszystko zależy od urzędu, ale robimy, co możemy, aby nie przedłużać procedur i nie zniechęcać inwestorów. Śpieszymy się z planami miejscowymi, które otworzą dodatkowe tereny na inwestycje. Gmina również inwestuje – przygotowuje ogłoszenie przetargu na wybudowanie około 300 mieszkań komunalnych na gruntach gminnych. Jednocześnie współpracujemy z deweloperami i TBS-ami. Przewidujemy w czasie tej kadencji skierowanie do mieszkań komunalnych i w TBS-ach około 2000 rodzin. Sądzę, że dla projektantów i inżynierów budownictwa nie zabraknie pracy w naszym mieście.

- Dziękuję za rozmowę.

**Rozmawiała
Aleksandra VEGA**

Droga wodna

Powstanie stopnia Niepołomice

Stopień Dwory

Stopień Łączany

Stopień Smolice

Kanał Łączanski

Wymienione w tytule określenie zaczyna funkcjonować coraz częściej w świadomości społeczeństwa, zwłaszcza od czasu zakończenia procesu budowy stopni wodnych piętrzących wody Wisły pomiędzy Krakowem a Oświęcimiem. Ten skanalizowany odcinek szlaku żeglownego o długości ok. 90 km, pozwala obecnie prowadzić transport wodny w sposób mniej zależny od aktualnych stanów wody.

Historia realizacji stopni wodnych: Przewóz, Dąbie, Kościuszek, Łączany, Smolice, Dwory i Kanału Łącząńskiego, tworzących drogę wodną, działa się w latach 1949 – 2003, stanowi ona jednak jedynie fragment długiej historii wykorzystywania Wisły dla celów żeglugowych. Żeby nie sięgać do XII wieku (pierwsze odnotowane przykłady), powiedzmy tylko, że Wisła na początku XIX wieku (1806 r.) objęta została pracami w zakresie planowych regulacji, budowy obwałowań i poprawy żeglowności.

Pomysł kanalizacji Wisły lub budowy równoległego do niej kanału żeglownego, od Oświęcimia w dół rzeki, sięga przełomu lat 70. i 80. XIX w. W 1880 r. opracowano pierwszy konkretny plan kanału. Jednak dopiero w 1901 r. uchwalono w Austrii ustawę o budowie dróg wodnych i regulacji rzek, w której wymieniono m.in. budowę kanału między Dunajem a Odrą z dorzeczem Wisły, a dalej ze spławną przestrzenią Dniestru. Ustawa przewidywała rozpoczęcie robót w 1904 r., a zakończenie budowy w 1924 r. Kanał miał być przystosowany dla barek o ładowności 400 ton. Ślady prac rozpoczętych w roku 1911, widoczne są do dzisiaj w gminie Brzeźnica. Przebieg kanału i jego nazwa – Kanał Małopolski – zostały zmienione po I wojnie światowej. W okresie międzywojennym wykonano jedynie prace ziemne w ograniczonym zakresie.

Również po II wojnie światowej sprawa budowy kanału stała się aktualna, jednak w zmienionej koncepcji tak, aby przez Przemśkę połączyć Góry Śląsk z Wisłą pod Oświęcimiem. Dalej do Krakowa Wisła miała być częściowo skanalizowana z odcinkami równoległego do niej kanału. Efektem tych zamierzeń było wybudowanie w latach 1949 – 1961 stopni wodnych Przewóz, Dąbie, Łączany oraz Kanału Łącząńskiego jako elementów drogi wodnej, ale również: jako ułatwienie poboru wody dla kombinatu metalurgicznego (Przewóz), powstrzymanie erozji

dennej zagrażającej mostom Krakowa (Dąbie) oraz zaopatrzenie w wodę elektrowni wodnej w Skawinie (Łączany i Kanał Łącząński).

Historia użegłownienia górnej Wisły powyżej Krakowa zamyka się w roku 2003. W ciągu 27 poprzedzających tę datę lat powstały brakujące stopnie wodne: Dwory, Smolice i Kościuszek objęte już zupełnie nowym planem z lat 70. ubiegłego stulecia, który nosił nazwę „Program Wisła”. Przewidywane wcześniej potrzeby transportowe w dolinie górnej Wisły, m.in. 25 mln ton węgla/rok na odcinku Oświęcim – Sandomierz, były podstawą opracowania planu budowy 15 stopni wodnych, przebudowy istniejących śluz, przebudowy Kanału Łącząńskiego i budowy Centralnego Portu Węglowego w Tychach i wielu mniejszych portów i przeładowni. Droga wodna miała posiadać parametry IV klasy, a podstawowym zestawem używanym przez armatorów – zestaw pchany o ładowności 3500 ton.

Był to plan nawiązujący do ówczesnych europejskich trendów w żegludze śródlądowej (w latach 1960 – 1980 Francja i Niemcy modernizowały i budowały wielkogabarytowe śluzy oraz kanały, tworząc europejską sieć dróg wodnych), lecz nie na miarę ówczesnych możliwości państwa finansującego 100 proc. kosztów inwestycji.

Stan zabudowy drogi wodnej górnej Wisły to m.in. pokazane obok obiekty wraz z Kanałem Łącząńskim tworzące odcinki o zróżnicowanych parametrach wynikających z długiego okresu ich powstawania.

Odcinek od ujścia Przemśki do połączenia z Kanałem Łącząńskim posiada parametry klasy IV, Kanał Łącząński parametry klasy II, a odcinek od ujścia Kanału aż do stopnia wodnego Przewóz ma parametry klasy III, co oznacza, że głębokości tranzytowe wahają się między 1,8 a 2,8 m, a szerokości szlaku żeglownego w granicach 25,0 a 40,0 m.

Wszelkie utrudnienia w żegludze i przeszkody naturalne ogłaszane są przez administratora drogi wodnej Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie do wiadomości publicznej drogą internetową. (www.krakow.rzgw.gov.pl).

Stan wykorzystania drogi wodnej górnej Wisły zależy jest tak jak wszystkie inne dziedziny działalności gospodarczej – od rozwoju kraju. Zmiana systemu gospodarczego Polski na początku lat 90. spowodowała załamanie się i likwidację niewielkiego ruchu transportu wodnego na górnej Wiśle i w rejonie Krakowa.

górnjej Wisły

otworzyłoby szlak wodny aż do Sandomierza

Od momentu uruchomienia ostatniego stopnia wodnego drogi wodnej – Smolic – wzrasta zainteresowanie przewozami żwiru, piasku, kamienia budowlanego, a nawet prowadzone są testowe dostawy węgla do elektrowni Łęg w Krakowie. Wykorzystuje się do tego zestawy barek o ładowności 300 – 400 ton. Działalność ta jest utrudniona z powodu braku portów i przeładowni jako niezbędnej infrastruktury drogi wodnej. Prowadzone mimo wszystko przewozy oparte są albo na przewidzianych do likwidacji przeładowniach, np. w Gromcu, albo na powstających z dużym trudem nowych przeładowniach, np. w Broszkowicach, Jankowicach czy Łęgu pod Krakowem.

Aktualne zapotrzebowanie odbiorców na węgiel dostarczany drogą wodną szacuje się na ok. 4 mln ton/rok. Brane są tu pod uwagę: Elektrociepłownia Skawina, Elektrociepłownia Łęg, Stalownia Huty Sendzimira, Koksownia Huty Sendzimira, odbiorcy indywidualni. Odnotowuje się również zainteresowanie uruchamianiem przewozów pasażerskich różnymi typami jednostek pływających, zwłaszcza w rejonie Krakowa.

Czy Przewóz musi być ostatnim stopniem?

Wisła poniżej Krakowa ma klasę Ib, jest rzeką swobodnie płynącą, o złym stanie lokalnych ubezpieczeń. Niestatłość nurtu, liczne przemiały i przeszkody naturalne, ograniczają

głębokości tranzytowe przy niskich stanach wód, nawet do 60 cm. Można przyjąć, że głębokości 90 cm utrzymują się tylko przez 150 – 170 dni w letnim okresie żeglugi, a głębokości 150 cm zaledwie przez 60 – 80 dni.

Przeszkodą najtrudniejszą do pokonania na drodze wodnej poniżej Krakowa jest przejście przez służę stopnia wodnego Przewóz. Oddany do eksploatacji w 1954 r. stopień, jako ostatni element skanalizowanego odcinka Wisły, charakteryzuje się zwiększonymi kosztami utrzymania. W górnym stanowisku następuje zatrzymywanie rumowiska wleczonego i zwiększone unoszenie materiału poniżej stopnia. Powstaje klasyczny głęboki wybój poniżej jazu i służy oraz obniżenie się dna koryta Wisły na dłuższym odcinku. W efekcie tego próg głowy dolnej służy Przewóz w okresie letnich niżówek posiada przykrycie zaledwie 20 – 40 cm, a zdarza się, że zwierciadło wody układa się poniżej progu. Uniemożliwia to prowadzenie jakiegokolwiek żeglugi bez wywołania chwilowego podpiętrzenia na dolnym stanowisku. Aby zachować bezpieczeństwo obiektu, zahamować proces obniżania się dna Wisły oraz umożliwić prowadzenie żeglugi na odcinku poniżej Krakowa, należy wrócić do planów nigdy nie zrealizowanego stopnia wodnego Niepołomice. Zaprojektowany z końcem 1970 r. stopień Niepołomice, posiadał pełną dokumentację techniczną wraz z badaniami geologiczno-inżynier-

skimi uzasadniającymi wybór lokalizacji. Powstanie stopnia Niepołomice otworzyłoby drogę wodną górnej Wisły aż do Sandomierza i pozwoliłoby na wykorzystanie szlaku przy lokalnych regulacjach i systematycznym udrażnianiu koryta rzeki.

Nie jest uzasadnione forsowanie zabudowy Wisły stopniami wodnymi ani ze względu na potrzeby transportowe ani ze względów ekonomicznych – Polska, wydaje się, na zawsze utraciła możliwość wykorzystania transportu wodnego w znaczącym dla rozwoju gospodarczego stopniu. Wisła jest jednak i pozostanie naturalną osią kraju, korytarzem transportowym, który powinien być wykorzystany zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Brak programu rozwoju transportu wodnego w Polsce oraz przemilczenie spraw żeglugi śródlądowej w negocjacjach przedakcesyjnych z Unią Europejską, nie budzi nadziei na zmianę sposobu myślenia na ten temat. Organizowane w roku bieżącym „Powitanie Unii” na polskich wodach odbywać się będzie na kajakach i łodziach turystycznych.

Oby nie było to powitanie symbolizujące przyszłość żeglugi śródlądowej w Polsce.

mgr inż. Piotr JAMKA

RZGW Kraków

współpraca

inż Włodzisław DRZYŻDŻYK

SITWM Kraków

Zasadnicze parametry stopni wodnych oraz służ na drodze wodnej górnej Wisły

Oznaczenie	Dwory	Smolice	Łączany	Kościuszko	Dąbie	Przewóz
Rzędna piętrzenia*	35,00	28,50	24,90	12,90	8,40	4,70
Jaz						
- światło w [m]	2x27,5	2x32,0	5x20,0	3x32,0	5x20,0	4x20,0
- wysokość spadu w [m]	4,5	4,6	6,4 (7,0)	4,5	3,7	6,5
- typ zamknięć	sektor	sektor	zasuwa	sektor	zasuwa	zasuwa
Śluza						
- wymiar w [m]	190x12	190x12	85x12	190x12	84x12	84x12
- wysokość spadu w [m]	6,5	4,6	11,6(12,2)	4,5	3,7	6,5
- typ zamknięć górnych	segment	segment	wrota	segment	wrota	wrota
- typ zamknięć dolnych	wrota	wrota	wrota	wrota	wrota	wrota
- system napeł. komory	galerie	galerie	kan. obieg.	segment+kan. ob.	kan. obieg.	kan. obieg.
Elektrownia - moc MW	0,7	—	2,3	3,0	2,9	2,9
Okres budowy	1976-00	1976-02	1955-61	1976-89	1953-61	1949-54

* Rzędna piętrzenia w stosunku do przyjętego poziomu 0 stopnia wodnego Przewóz

Zbigniew Kot

Powodzie w Małopolsce

Zakończenie usuwania szkód powodziowych przewidziano na koniec 2004 r.

Brama powodziowa Łączany

Dorzecze górnej Wisły, a szczególnie teren Małopolski, to obszar o największym zróżnicowaniu klimatycznym w Polsce. Wskaźniki opadu i odpływu w Małopolsce przewyższają średnie wartości dla Polski. Przewyższenia te są znaczne i sięgają odpowiednio 4 – 10 proc. oraz 50 – 80 proc. Odpowiada to górskiemu charakterowi dorzecza górnej Wisły i jest przyczyną wysokiego zagrożenia powodziowego. Poziom zagrożenia powodziowego na tym terenie jest wyższy o około 15 proc. od przeciętnego zagrożenia powodziowego w Polsce.

Przyczyną największych wezbrań na obszarze województwa małopolskiego są zarówno rozległe opady trwające kilka dni, jak też krótkotrwałe i intensywne deszcze osiągające do 200 mm/dobę (północne stoki Tatr i Beskidy), połączone z występowaniem burz. Z hydrologicznego punktu widzenia największe zagrożenie powodziowe stwarzają dorzecza Soły, Dunajca, Raby i Skawy, które mają bezpośredni wpływ na formowanie się odpływu Wisły.

Na terenie Małopolski, w administracji Małopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych znajduje się 3401,0 km cieków, w tym:

- 1008,5 km wałów przeciwpowodziowych
- 880 szt. przepustów wałowych,
- 20 szt. przepompowni melioracyjnych odwadniających powierzchnię 35,5 tys. ha
- 3 zbiorniki o charakterze retencyjnym, których sumaryczna pojemność jest o wiele za mała w stosunku do wymaganej, a niedobór retencji powodziowej ocenia się na około 100 mln m sześć.

W ostatnich latach największą powódź na terenie Małopolski odnotowaliśmy w lipcu 1997. Uszkodzeniu uległo:

- 216 km wałów przeciwpowodziowych
- 804 km rzek i potoków administrowanych

przez Małopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie.

Szacunkowy koszt likwidacji zinwentaryzowanych szkód powodziowych wyniósł ogółem 294 mln zł.

Do chwili wystąpienia kolejnej powodzi w lipcu 2001 r. wykonano roboty z zakresu likwidacji szkód powodziowych na łączną kwotę 172 mln zł. Oznaczało to wykonanie łącznie 260 zadań, w tym odbudowę:

- 570 km rzek i potoków,
- 119 km wałów.

W latach 1999 – 2000 odnotowano kolejne 9 powodzi o różnym zasięgu i stopniu zagrożenia, z których najpoważniejsze przedstawia tabela nr 1.

Powódź z lipca 2001 r. spowodowała całkowite zniszczenie lub częściowe uszkodzenie:

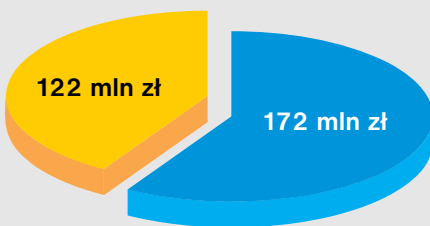
- 132,33 km wałów przeciwpowodziowych – wartość szkód 126,87 mln zł,
- 675,59 km rzek i potoków ogółem – wartość szkód 103,71 mln zł,
- 114 szt. budowli hydrotechnicznych – wartość szkód 14,59 mln zł,
- 6 szt. przepompowni – wartość szkód 0,11 mln zł.

**ŁĄCZNA WARTOŚĆ SZKÓD WYNIOSŁA
245,28 mln zł**

Obecnie trwa usuwanie szkód powodziowych. Zakończenie prac w ramach przyznanych na ten cel środków, które, niestety, nie pokrywają wszystkich zinwentaryzowanych szkód, przewidziano na koniec 2004 r. (podane rozmiary i wartości dotyczą urządzeń będących w administracji Małopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych).

mgr inż. Zbigniew KOT

Dyrektor
Małopolskiego Zarządu Melioracji
i Urządzeń Wodnych w Krakowie

■ Wartość szkód pozostałych do usunięcia
■ Środki wykorzystane

Tabela nr 1

Data	Zagrożenie powodziowe	Pogotowie przeciwpowodziowe	Alarm przeciwpowodziowy
22-25 czerwca 1999	14 powiatów	44 gminy	14 gmin
9-12 marca 2000	7 powiatów	18 gmin	7 gmin
29. VII – 08. VIII 2000	9 powiatów	18 gmin	28 gmin

Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w II kwartale 2004 roku

Zespół ds. szkoleń i stałego doskazywania członków MOIB

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data	Wykładowca / Organizator
1.	branża sanitarna – PZITS: Seminarium szkoleniowe: „Wykorzystanie funduszy proekologicznych ISPA na przykładzie modernizacji oczyszczalni ścieków w Krakowie – Płaszowie” <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	22.04.2004 r. 15:00–18:00 MOIB / Kraków ul. Warszawska 17	PZITS: Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698 inf. 10.30÷14.00 (pn.-czw.) & MOIB w Krakowie
2.	branża ogólnobudowlana – PZITB: branża sanitarna – PZITS: branża wodno-melioracyjna – SITWM: „Niekonwencjonalne źródła ciepła: energia słoneczna – inżynieria środowiska” <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i> <i>(w trakcie negocjacji)</i>	kwiecień 2004 r. Kraków	dr hab. inż. prof. PK Henryk Hopkowicz & PZITS & SITWM & MOIB w Krakowie Zapisy: Stanisław Nowak tel.: (12) 4214737
3.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Wycieczka techniczna na budowę nagrodzoną w konkursie PZITB „Budowa Roku 2002”: NAGRODA 1 STOPNIA „OSKAR BUDOWNICTWA”: TOR KAJAKARSTWA GÓRSKIEGO WRAZ Z ZAPLECZEM PRZY STOPNIU WODNYM KOŚCIUSZKO NA RZECE WIŚLE – KRAKÓW (GR. VIII – OBIEKTY SPORTOWE I REKREACYJNE) SKANSKA S. A. Oddział HYDROTREST 30-323 Kraków, ul. Tyniecka 18	20.04.2004 r. (wt.) 14.00–16.00 Kraków Spotkanie przy stopniu wodnym Kościuszko na rzece Wiśle	SKANSKA S.A. Oddział HYDROTREST: - oprowadza: Janusz Śliwiński, kierownik kontraktu & PZITB & MOIB w Krakowie Zapisy: Anna Łebek tel.: (12) 6309060
4.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Konferencja naukowa: „VIII Konferencja naukowo-techniczna: Problemy rzeczoznawstwa budowlanego” <i>(możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOIB)</i>	21–23.04.2004 r. Cedzyna k. Kielc	Organizator: Instytut Techniki Budowlanej W-wa Ewa Kowalczyk tel.: (22) 5796279 fax: (22) 5796479 e-mail: Ewa.Kowalczyk@itb.pl
5.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Konferencja naukowa: „Zagadnienia stanów granicznych konstrukcji stalowych, połączona z jubileuszem 50-lecia pracy naukowej i zawodowej oraz 70-lecia urodzin prof. dr hab. inż. Zbigniewa Mendery” <i>(możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOIB)</i>	22–23.04.2004 r. Kraków PK	Wydział Inżynierii Łądowej Politechniki Krakowskiej Dziekan prof. dr hab. inż. Jacek Śliwiński
6.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Seminarium informacyjne (blok tematyczny dot. informatyzacji w budownictwie, procedur FIDIC, atestacji w budownictwie, informacji o UE) XXIII Wiosennych Targach Budownictwa w Centrum Targowym Chemobudowa S. A. w Krakowie, przy ul. Klimeckiego 14 <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	22–25.04.2004 r. Kraków Centrum Targowe Chemobudowa S.A. Kraków, ul. Klimeckiego 14	PZITB : Andrzej Kucharski tel.: (12) 4223083 & MOIB w Krakowie & Centrum Targowe Chemobudowa S.A. Kraków
7.	branża komunikacyjna → kolejowa – SITK RP: Konferencja naukowa: „Przewoźnicy kolejowi i bocznic kolejowe” <i>(możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOIB)</i> <i>(w trakcie negocjacji)</i>	kwiecień 2004 r. Kraków	SITK RP O/ Kraków: A. Chyba & MOIB
8.	branża komunikacyjna → kolejowa – SITK RP: Wycieczka techniczna: „Zdalne sterowanie ruchem kolejowym – WSKR” <i>(w trakcie negocjacji)</i>	kwiecień 2004 r. Kraków	SITK RP O/ Kraków : K. Żurowski & MOIB w Krakowie

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data	Wykładowca / Organizator
9.	branża komunikacyjna → kolejowa – SITK RP: Wycieczka techniczna: „Odcinek doświadczalny – tor na podkładach stalowych Y na szlaku Swoszowice – Skawina” <i>(w trakcie negocjacji)</i>	maj 2004 r. Kraków	SITK RP O/ Kraków: J. Majerczak tel.: (694) 480151 & MOiB w Krakowie
10.	branża elektroinstalacyjna – SEP: Seminarium: „Kable, przewody i osprzęt do napowietrznych linii izolowanych” <i>(dla członków MOiB udział bezpłatny)</i>	13.05.2004 r. 10.00–14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro, sala im. prof. Stella-Sawickiego	SEP O/Kraków tel. (12) 4225804 & MOiB w Krakowie
11.	branża ogólnobudowlana – PZITB: branża wodno-melioracyjna – SITWM: „Nowelizacja ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” <i>(dla członków MOiB udział bezpłatny)</i>	20.05.2004 r. 10.00–14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro, sala im. prof. Stella-Sawickiego	Mgr Sławomir Kozłowski PZITB: Stanisław Nowak tel.: (12) 4214737 & MOiB w Krakowie
12.	branże: PZITB + PZITS + SEP „International Congress on INTELLIGENT BUILDING SYSTEMS – In BuS 2004” <i>(możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOiB)</i>	20–21.05.2004 r. Kraków, PK- sala konferencyjna „Kotłownia”, ul. Warszawska 24	PZITB O/ Kraków & PZITS O/ Kraków & SEP O/ Kraków & MOiB Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej PK Anna Romańska Sekretariat, tel.: (12) 6282622, 6282574, fax (12) 6282654 aromans@usk.pk.edu.pl
13.	branża wodno-melioracyjna – SITWM: „Metody ochrony przeciwpowodziowej w małych zlewniach górskich” – prof. dr hab. inż. Jerzy Szczęsny „Zastosowanie radaru w ocenie zagrożenia Polski Południowej intensywnymi opadami” – dr Jan Szturc <i>(dla członków MOiB udział bezpłatny)</i>	24.05.2004 11.00–15.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28	SITWM O/ Kraków tel. (12) 2961358 & MOiB w Krakowie
14.	branża wodno-melioracyjna – SITWM: Wycieczka techniczna na obiekty regulacji na potokach górskich w miejscowościach: Budzów, Maków Podhalański, Rabka, Mszana Dolna, Myślenice, Dobczyce – inspektorzy nadzoru RZGW Kraków <i>(Dojazd własnymi środkami lokomocji)</i>	25.05.2004 8.00–16.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28	SITWM O/ Kraków tel. (12) 2961358 & MOiB w Krakowie
15.	branża komunikacyjna → drogowa – SITK RP: branża ogólnobudowlana – PZITB: branża mostowa – ZM RP: Wycieczka techniczna na budowę nagrodzoną w konkursie PZITB „Budowa Roku 2002”: NAGRODA 3. STOPNIA „WYRÓŻNIENIA”: TRASA CENTRALNA POŁĄCZENIE DROGOWE NA ODCINKU MOST KOTLARSKI – UL. NOWOHUCKA KRAKÓW (GR. III – BUDOWNICTWO INŻYNIERYJNE) Krakowskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Spółka Akcyjna 31-542 Kraków, ul. Mogińska 25	26.05.2004 r. Kraków	PZITB & SITK RP O/Kraków R. Żakowski tel.: (604) 556955 KPRD S.A. Kraków & MOiB: Zapisy: Anna Łebek tel.: (12) 6309060
16.	Wszystkie branże – PZITB + PZITS + SITWM + SITK RP + ZM RP + SEP + SITNiG: „Organizacja procesu inwestycyjnego, umowy, kontrakty wg unormowań europejskich – FIDIC” <i>(dla członków MOiB udział bezpłatny)</i>	27.05.2004 r. 9.00–16.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro, sala im. prof. Stella-Sawickiego	PZITB: Stanisław Nowak tel.: (12) 4214737 & MOiB w Krakowie

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data	Wykładowca / Organizator
17.	branża wodno-melioracyjna – SITWM: „Polskie odkrycia w Południowym Peru” – prof. dr inż. Andrzej Paulo (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	28.05.2004 r. 17.00–19.00 Kraków, Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28	SITWM O/ Kraków tel. (12) 2961358 & MOIIB w Krakowie
18.	branża sanitarna – PZITS: XV Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna – Wentylacja, klimatyzacja, ogrzewnictwo, zdrowie (możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOIIB)	2÷4.06.2004 r. Zakopane – Kościelisko	PZITS: Henryk Żywiół tel. (12) 4222698 inf. 10.30÷14.00 (pn.-czw.) & MOIIB w Krakowie
19.	branża ogólnobudowlana – PZITB: branża wodno-melioracyjna – SITWM: „Posadowienie obiektów w szczególnych warunkach gruntowych. Fundamenty specjalne” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	15.06.2004 r. 10.00–14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro, sala im. prof. Stella-Sawickiego	SITWM O/ Kraków tel. (12) 2961358 & MOIIB w Krakowie
20.	branża ogólnobudowlana – PZITB: IV Sympozjum: Wpływy środowiskowe na budowle i ludzi – obciążenia, oddziaływanie, interakcje, dyskomfort (możliwość indywidualnego dofinansowania do konferencji dla członków MOIIB)	16–18.06.2004 r. Susiec k. Lublina	PZITB O/ Kraków & MOIIB Organizator: Katedra Mechaniki Budowli Politechniki Lubelskiej tel. (81) 5381433 fax (81) 5381435 e-mail: ebkmb@akropolis.pol.lublin.pl
21.	branża komunikacyjna → kolejowa – SITK RP: Seminarium: „Modernizacja III. Paneuropejskiego korytarza do v = 160/200 km/h. Część II odcinek Tamów – Rzeszów” (w trakcie negocjacji)	czerwiec 2004 r. Tarnów / Rzeszów	SITK RP O/Kraków: J. Majerczak tel. (694) 480151 & PKP PLK Oddz. Regionalny w Krakowie & MOIIB w Krakowie
22.	branża sanitarna – PZITS: Seminarium szkoleniowe: „Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia podczas wykonywania robót budowlanych branży sanitarnej” (dla członków MOIIB udział bezpłatny) (w trakcie negocjacji)	czerwiec 2004 r. 15.00–18.00 MOIIB / Kraków ul. Warszawska 24	PZITS: Henryk Żywiół tel. (12) 4222698 inf. 10.30–14.00 (pn.-czw.) & MOIIB w Krakowie & PIP – PINB Kraków
23.	branża komunikacyjna → drogowa – SITK RP: branża mostowa – ZM RP: Wycieczka techniczna: „Nowoczesne inwestycje drogowe na terenie WILNA”	16–20.06.2004 r.	SITK RP O/Kraków: R. Żakowski tel. (604) 556955 & MOIIB w Krakowie
24.	branża sanitarna – PZITS: Seminarium szkoleniowe: „Awarie i katastrofy zagrożeniem środowiska w miejscowościach uzdrowiskowych” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	12.06.2004 r. godz. 11.00 Krynica	PZITS: Henryk Żywiół tel. (12) 4222698 inf. 10.30–14.00 (pn.-czw.) & MOIIB w Krakowie
25.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Wycieczka techniczna na budowę nagrodzoną w konkursie PZITB „Budowa Roku 2002”: NAGRODA 2. STOPNIA, „STATUETKA BUDOWNICTWA”: ZABEZPIECZENIE I REMONT KOPCA KOŚCIUSZKI, KRAKÓW, UL. WASZYNGTONA – (GR. III – BUDOWNICTWO INŻYNIERYJNE) SKANSKA S. A. Oddział HYDROTREST 30-323 KRAKÓW, ul. Tyniecka 18	25.06.2004 r. (piątek) 10.00–12.00 Kraków Spotkanie u podnóża kopca Kościuszki	SKANSKA S.A. Oddział HYDROTREST – oprowadza: Ireneusz Mosur, kierownik kontraktu & PZITB & MOIIB w Krakowie. Zapisy: Anna Łebek tel.: (12) 6309060

Przed III Zjazdem Sprawozdawczym MOiIB

Z chwilą powstania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, nasza społeczność otrzymała uprawnienia władcze, ale także współodpowiedzialność za jakość budownictwa. Chciałbym również podkreślić, że zgodnie z §17 konstytucji zawód nasz stał się zawodem zaufania publicznego, tak jak zawód lekarza, prawnika czy architekta. Szczególnie cenne jest prawo przyznawania uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie i ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Określone zostały prawa i obowiązki różnych dyscyplin inżynierskich: konstruktorów budownictwa ogólnego, budowy mostów i dróg, budownictwa wodno-melioracyjnego, a także instalacji i urządzeń sanitarnych oraz elektrycznych.

Okręgowy Zjazd jest najwyższym organem okręgowej izby. 26 czerwca 2002 r. na 1. Zjeździe MOiIB dokonaliśmy wyboru pierwszych władz w okręgu na 4-letnią kadencję oraz wybraliśmy delegatów na Krajowy Zjazd Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie. Zgodnie z „Ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów” oraz naszym Statutem, co roku między zjazdami wyborczymi mają odbywać się zjazdy sprawozdawcze. Na Zjeździe Sprawozdawczym 15 kwietnia ubiegłego roku dokonaliśmy podsumowania działalności MOiIB od Zjazdu Wyborczego oraz przyjęliśmy preliminarz budżetu i kierunki działalności Izby na 2003 rok. 27 kwietnia br. odbędzie się już kolejny Zjazd Sprawozdawczy, na którym dokonamy oceny działalności merytorycznej i finansowej Rady i wszystkich organów MOiIB za

rok 2003 i przyjmimy budżet na 2004 rok. Sądzę także, że podejmiemy uchwały upoważniające naszych Delegatów do wystąpienia z odpowiednimi wnioskami i decyzjami na Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym PIIB, który odbędzie się w dniach 18-19 czerwca br. w Warszawie.

Zanim to jednak uczynimy, chciałbym jako ten, który ma zaszczyt przewodniczyć Radzie MOiIB, już teraz – na półmetku 1. kadencji władz samorządu zawodowego w budownictwie w województwie małopolskim, bardzo serdecznie podziękować wszystkim Koleżankom i Kolegom – członkom Rady i innych organów za dobrą dotychczasową współpracę. Pragnę podkreślić, że współpraca była konstruktywna, w duchu wzajemnego zrozumienia i życzliwości – „pro publico bono”.

Zygmunt RAWICKI

Realizacja uchwał i wniosków z II Zjazdu Sprawozdawczego MOiIB

Zgodnie z uchwałami nr V, VI i VII, przedstawionymi w protokole z prac Komisji Uchwał i Wniosków, do dalszego opracowania wniosków zostały upoważnione:

- 1) Rada MOiIB do opracowania i wdrożenia wniosków dotyczących MOiIB
- 2) Delegaci na II Krajowy Zjazd – Sprawozdawczy – do opracowania i przedstawienia wniosków ze Zjazdu MOiIB
- 3) Prezydium Rady MOiIB do wystąpienia poprzez Radę Krajową do Ministra Infrastruktury w sprawie zmiany rozporządzenia, dotyczącego możliwości uzyskiwania uprawnień.

Ad 1) Wnioski do opracowania przez Radę MOiIB w skrócie dotyczyły:

- a) szkolenia i stałego dokształcania członków MOiIB,
- b) wydawania informatora MOiIB,
- c) udostępnienia członkom izby prasy technicznej,
- d) wydawania zaświadczeń na cały rok bez względu na termin wpłacania składek,
- e) prolongaty terminu zapłaty składek na okres 6 miesięcy.

Realizacja wymienionych wniosków jest następująca:

a) Rada MOiIB powołała Zespół Problemy ds. szkolenia i stałego dokształcania, który już w II połowie 2003 r. zorganizował lub uczestniczył w organizacji wielu

konferencji, szkoleń i seminariów. Ich wykazy znajdowały się w biuletynie informacyjnym MOiIB „Budowlani” i na naszej stronie internetowej. Każdy uczestnik szkoleń otrzymał zaświadczenie.

b) W październiku i w grudniu 2003 r. ukazały się dwa pierwsze numery biuletynu informacyjnego „Budowlani”, dostarczającego członkom wyczerpujących informacji o izbie i środowisku technicznym Małopolski.

c) Biuro MOiIB zapnumerowało 12 tytułów czasopism technicznych i prawnego, po 10 egzemplarzy, które są do wglądu w Biurze MOiIB i w punktach informacyjnych w Nowym Sączu i Tamowie. Ponadto każdy członek MOiIB otrzymał bezpłatnie „Przegląd Budowlany” od nr 6 do nr 12.

d) i e) Wydawanie zaświadczeń na cały rok bez uiszczenia wpłaty składki członkowskiej oraz prolongata terminu zapłaty bez utraty przynależności do izby, okazały się sprzeczne z przyjętymi przez Krajowy Zjazd PIIB zasadami opłacania składek członkowskich i nie mogły być zrealizowane.

Ad 2) Przed II Zjazdem Krajowym odbyło się spotkanie delegatów z okręgu małopolskiego (30.05.2003 r.), na którym zostały przygotowane wnioski do przedstawienia przez delegatów na II Zjeździe Krajowym. Dotyczyły one głównie:

– obniżenia składek członkowskich i innego sposobu ich przekazywania – ze szczególnym uwzględnieniem emerytów

– uczestniczenia w pracach dotyczących zasad wyceny prac projektowych poprzez powołany w MOiIB Zespół Problemy.

Realizacja ww. wniosków przedstawia się następująco:

a) delegaci wyznaczyli przedstawicieli (J. Cieśliński i L. Reguła) do zaprezentowania na Zjeździe Krajowym stanowiska MOiIB w sprawie obniżenia składek członkowskich. Wnioski te nie uzyskały jednak akceptacji Zjazdu.

b) Rada MOiIB powołała Zespół Problemy ds. procesów budowlanych pod przewodnictwem J. Skawińskiego. Pod koniec roku 2003 zespół w pełnym składzie był już przygotowany do regulaminowych działań – w tym dotyczących wycen prac projektowych.

Ad 3) Prezydium Rady MOiIB wystosowało pismo do sekretarza Rady Krajowej PIIB w sprawie wystąpienia do Ministerstwa Infrastruktury o wprowadzenie zmiany w rozporządzeniu, dotyczącym uzyskiwania uprawnień budowlanych, w zakresie uzupełnienia wykazu uczelni wyższych i techników o Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu Akademii Górniczo-Hutniczej i Technikum Gazownicze w Krakowie.

Grażyna SKOPLAK

Sprawozdanie z działalności Rady Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w roku 2003

WPROWADZENIE

Mija dwa lata od I, Założycielskiego, Zjazdu Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i półtora roku statutowej działalności Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i Izb Okręgowych.

Jeśli pierwszy rok działalności Izby był poświęcony – w głównej mierze – sprawom organizacyjnym w zakresie struktur MOIIB i Biura, obsługującego pracę wszystkich powołanych organów, oraz możliwości rozpoczęcia działalności statutowej w ogóle, o tyle w roku minionym praca skupiała się przede wszystkim na organizacji i wdrożeniu działalności merytorycznej, wynikającej z ustawy o samorządach zawodowych, statutu PIIB i regulaminów zatwierdzonych przez Zjazd Krajowy i Radę MOIIB.

Rada i Prezydium MOIIB w roku 2003 pracowały w podobnym składzie osobowym jak w pierwszym roku działalności, przy czym liczba członków Rady zmniejszyła się o 1 osobę i członków Prezydium również o 1 osobę, które złożyły rezygnację ze sprawowania funkcji. Pozostałe organy MOIIB oraz powołane do działalności Zespoły Problemowe, a także Punkty Informacyjne w Nowym Sączu i Tarnowie, pracowały w nie zmienionych składach.

Liczba zarejestrowanych członków MOIIB 31.12.2003 r. to 9120 osób. Jest to o prawie 2000 członków więcej niż w pierwszym roku działalności Izby w okręgu małopolskim. MOIIB należy do jednego z największych okręgów. Obsługa tak dużej liczby członków spowodowała, że należało powiększyć skład Biura MOIIB do 5 stałych pracowników. Biuro MOIIB pracuje 5 dni w tygodniu, w tym 2 dni w godzinach popołudniowych, umożliwiając członkom bezpośredni kontakt po godzinach ich własnej pracy. Wszystkie informacje, dotyczące pracy biura, dyżurów pełnionych przez członków Prezydium i poszczególnych organów MOIIB, a także pracy punktów informacyjnych w Nowym Sączu i Tarnowie oraz punktu porad prawnych dla członków, można znaleźć na stronie internetowej MOIIB i w Biuletynie „Budowlani”, który od jesieni 2003 r. wszyscy członkowie otrzymują pocztą.

W minionym roku odbyły się 4 zebrania Rady MOIIB, w tym 1 wyjazdowe – w obwo-

dzie nowosądeckim. Przyjęto na nich 37 uchwał. Odbyło się też 9 spotkań Prezydium MOIIB, w tym jedno wyjazdowe z udziałem delegatów na Zjazd Krajowy w obwodzie tarnowskim, w trakcie których podjęto 44 uchwały. Dotyczyły one w głównej mierze spraw członkowskich, tj. przyjmowania, skreślenia, zawieszania i odwieszania członkostwa, ale także:

- spraw finansowych oraz zakupu sprzętu i materiałów biurowych,
- zatwierdzenia regulaminów działania Zespołów Problemowych,
- zatwierdzenia regulaminów pracy i wynagradzania pracowników Biura.

Spis wszystkich uchwał znajduje się na stronie internetowej MOIIB.

DZIAŁALNOŚĆ MERYTORYCZNA

Działalność MOIIB można ująć w następujące najważniejsze bloki programowe:

1. prace Prezydium, które nakreślają szczegółowe kierunki działań MOIIB i przygotowują materiały do przedstawienia i zatwierdzenia na posiedzeniach Rady
2. prace Rady, która dyskutuje przedstawione przez Prezydium propozycje i zatwierdza je w formie uchwał
3. działalność organów MOIIB jak: OKK, ORzOZ, OSD, OKR
4. działalność 4 powołanych przez Radę Zespołów Problemowych do spraw:
 - a) szkolenia i stałego dokształcania
 - b) działań samopomocowych
 - c) etyki i ochrony zawodu
 - d) procesów budowlanych
5. działania dwóch zespołów roboczych ds. weryfikacji członków
6. prace Rady Programowej ds. wydawania Biuletynu MOIIB „Budowlani”
7. prace Biura na rzecz członków i organów MOIIB.

Niemal cała działalność MOIIB zawiera się w wyżej wymienionych strukturach organizacyjnych.

A teraz więcej informacji szczegółowych, dotyczących najważniejszych prac i wydarzeń, jakie miały miejsce w minionym roku sprawozdawczym.

1) Najważniejszym wydarzeniem roku 2003 było rozpoczęcie ustawowej i statutowej działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej. Zostały przeprowadzone dwie tury egzaminów na uprawnienia budowlane (w lipcu i listopadzie). Egzaminy były poprzedzone trudnym okresem przygotowawczym, gdyż wymagały wypracowania nowych procedur postępowania, w dostosowaniu do wymagań zmienionego prawa budowlanego i innych niż poprzednio warunków organizacyjnych, w miarę jednolitych we wszystkich okręgach w Polsce. W tym celu przedstawiciele OKK brali udział w szkoleniach, organizowanych przez PIIB w Warszawie. W Biurze MOIIB odbywały się stałe dyżury członków OKK, które szczególnie w okresach przedegzaminacyjnych cieszyły się dużą frekwencją zainteresowanych osób. Oprócz pełnienia cotygodniowych dyżurów, Komisja w pełnym składzie spotkała się w minionym roku 10 razy.

2) W roku 2003 rozpoczęły na dobre swoją działalność organy ORzOZ i OSD. Odbyły się 4 wspólne szkolenia tych organów, zarówno na poziomie okręgu, jak i w ramach działań PIIB. Zostały opracowane szczegółowe procedury postępowania w sprawach rozstrzygnięcia sporów. Ponadto w minionym roku odbyło się 11 wspólnych spotkań ORzOZ i OSD i oddzielnie 3 spotkania prezydium OSD. ORzOZ rozpatrzył 40 spraw, w tym jedną przekazał do OSD.

3) Nad prawidłowością funkcjonowania wszystkich organów oraz Biura MOIIB czuwała Okręgowa Komisja Rewizyjna, która w roku 2003 przeprowadziła 7 kontroli i sporządziła 3 raporty. Zalecenia kontroli OKR były realizowane na bieżąco. Komisja w pełnym składzie spotkała się 12 razy oraz wzięła udział w szkoleniu zorganizowanym przez PIIB w Kra-

Dokończenie na str. 16

Sprawozdanie z działalności Izby Inżynierów

Dokończenie ze str. 15

kwiecień. Przewodniczący OKR lub jego zastępca byli zapraszani i brali udział we wszystkich zebraniach Prezydium i Rady MOIIB.

4) Z inicjatywy Prezydium Rady MOIIB i w wyniku podjętej przez Radę uchwały, rozpoczęliśmy jesienią 2003 r. wydawanie własnego biuletynu informacyjnego pod nazwą „Budowlani”. Powstała Rada Programowa, składająca się z 8 osób, reprezentująca niemal wszystkie stowarzyszenia branżowe, oraz dwuosobowy zespół redakcyjny. W roku 2003 ukazały się 2 numery biuletynu (do dzisiaj 4). Głównym celem tego wydawnictwa jest przekazywanie, z częstotliwością raz na dwa lub trzy miesiące, pełnego serwisu niezbędnych informacji dla członków, a także dotyczących działalności MOIIB i głównych kierunków działania PIIB, gdyż mamy świadomość, że tylko do nielicznej rzeszy członków docierają informacje drogą internetową. Oprócz serwisu bieżących informacji staramy się przedstawić w każdym z kolejnych numerów biuletynu ciekawy branżowy artykuł techniczny, świadczący o dokonaniach naszego środowiska budowlanego na terenie Krakowa i Małopolski w ostatnim czasie.

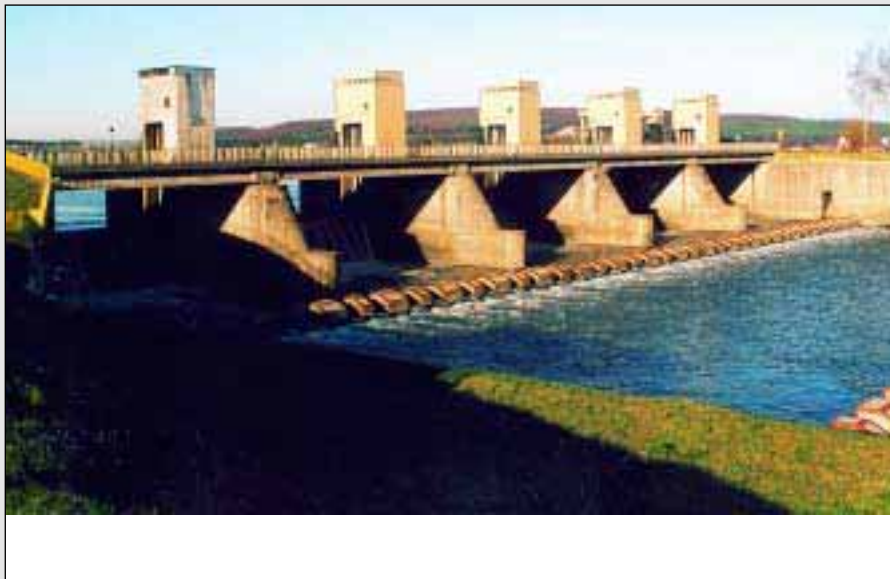
5) W minionym roku działalność swoją zapoczątkowały 4 Zespoły Problemowe. Zostały opracowane regulaminy pracy tych Zespołów, które następnie zatwierdzone przez Radę MOIIB stworzyły formalną możliwość rozpoczęcia działalności na rzecz członków. Pod koniec roku były już pierwsze widoczne efekty działań dwóch zespołów, i tak:

– ZP ds. szkolenia i stałego dokształcania zajęli się organizacją, współorganizacją lub dofinansowaniem konferencji, szkoleń, seminariów, targów technicznych czy też wycieczek na ciekawe budowle Krakowa. Łącznie odbyło się 18 szkoleń, 5 konferencji naukowo-technicznych, 2 razy targi i 1 wycieczka techniczna. Pełny spis tematów i terminów konferencji był zamieszczony w biuletynie. Nie zawsze jednak frekwencja była zadowalająca, ale mamy nadzieję, że nasi członko-

wie przyzwyczajają się do śledzenia komunikatów na ten temat w Internecie i biuletynie. Do najważniejszego cyklu szkoleń w minionym roku należy zaliczyć szkolenia z zakresu nowelizacji prawa budowlanego. 4 takie szkolenia odbyły się w Krakowie, Nowym Sączu i Tarnowie. Inną tematyką dotyczyła nowych norm budowlanych i procedur FIDIC. Na szczególną uwagę zasługują niektóre konferencje, jak np. międzynarodowa na temat budownictwa sakralnego w krajach Grupy Wyszehradzkiej. Byliśmy też organizatorem X spotkania organizacji budowlanych z Krajów Grupy Wyszehradzkiej.

cząć pracę, zgodnie z przyjętymi regulaminami (np. ZP ds. etyki i ochrony zawodu opracował kryteria w zakresie udzielania rekomendacji członkom MOIIB do pracy w gminnych i powiatowych komisjach ds. zagospodarowania przestrzennego – co wynikało bezpośrednio z potrzeb członków, którzy się o to do Izby zwrócili).

6) Przedstawiciele MOIIB, będący członkami poszczególnych organów na szczeblu krajowym, tj. Rady Krajowej, KKK i KKR, brali czynny udział w pracach PIIB. Z naszego okręgu w organach krajowych PIIB brało udział 7 członków plus dodatkowo

– ZP ds. działań samopomocowych przyznał w roku 2003 naszym członkom dwie, na 8 złożonych wniosków, zapomogi bezzwrotne. Podań o udzielenie zapomóg jest coraz więcej, ale nie wszystkie spełniają warunki określone w regulaminie. Pełny tekst tego regulaminu, jak i regulaminów pozostałych Zespołów Problemowych, został zamieszczony we wspomnianych publikacjach.

– Pozostałe Zespoły Problemowe, tj. ds. etyki i ochrony zawodu oraz ds. procesów budowlanych, utworzyły do końca roku 2003 swoje składy osobowe i przyjęły zasady postępowania, tak, aby w roku 2004 rozpo-

dwóch w komisjach. Odbywali spotkania i szkolenia, a efekty tego były przenoszone na prace w okręgach. Choć nie jest to łatwe, bo wynika z bardzo zróżnicowanej liczebności członków w poszczególnych okręgach, władze PIIB dążą do stworzenia w miarę jednolitych we wszystkich okręgach warunków działania na rzecz członków.

7) W czerwcu 2003 r. 16 (na 18) delegatów z okręgu małopolskiego wzięło udział w II Krajowym Zjeździe Delegatów PIIB, na którym między innymi zostały zgłoszone przez naszych przedstawicieli wnioski o obniżenie składek członkowskich. Niestety, żaden z wniosków nie uzyskał więk-

Rady Małopolskiej Okręgowej Budownictwa w roku 2003

szości głosów i tym samym nie został przyjęty.

8) W związku z ciągłymi zmianami na liście członków MOIIB, na bieżąco pracowały dwa zespoły do spraw weryfikacji członków. Działalność tych zespołów jest zgodna ze statutem PIIB i regulaminem postępowania przy ustaniu, zawieszaniu lub wznawianiu członkostwa w PIIB. Każdy przypadek jest rozpatrywany indywidualnie, decyzje są podejmowane na piśmie i przesyłane pocztą do zainteresowanych. Ww. regulamin został zamieszczony w Internecie i w drugim numerze biuletynu „Budowlani”.

9) Nawiązanie współpracy ze stowarzyszeniami technicznymi w zakresie działalności szkoleniowo-konferencyjnej i wydawania biuletynu „Budowlani” oraz odbycie wielu spotkań przewodniczącego MOIIB z przewodniczącymi stowarzyszeń branżowych, a także z przewodniczącymi OIIB Polski Południowej i Prezydium MOI Architektów, w celu wypracowania zasad współpracy i możliwości jej rozszerzenia. Przewodniczący MOIIB uczestniczył również w spotkaniu ze Słowacką Izbą IB w Koszycach, Izbą i Związkiem Inżynierów Budownictwa w Ostrawie, w spotkaniu tzw. Małej Grupy Wyszehradzkiej V4 w Czchowie oraz jako członek delegacji PIIB w podpisaniu akcesji do Europejskiej Rady Izb Inżynierów Budownictwa ECEC w Wiedniu.

10) Liczne kontakty przewodniczącego MOIIB z przedstawicielami władz województwa małopolskiego, samorządów terytorialnych i nadzoru budowlanego, udział w spotkaniu Konwentu Starostów Województwa Małopolskiego w Limanowej z udziałem Powiatowych Inspektorów NB oraz w spotkaniu Konwentu Przewodniczących Samorządów Zawodowych z województwa małopolskiego, które odbyło się pod przewodnictwem marszałka województwa małopolskiego. W skład konwentu wchodzi – jako jedna z 15 – również nasza izba inżynierska. Na spotkaniu zostało wybrane Prezydium Konwentu, którego przewodniczącym został przewodniczący Izby Adwokackiej. Ponadto przewodniczący MOIIB

udzielił kilku wywiadów na temat działalności Izby, opublikowanych m.in. w „Dzienniku Polskim” i „Przeglądzie Budowlanym”.

11) Zapoczątkowaliśmy w roku 2003 prenumeratę 12 czasopism branżowych po 10 egzemplarzy każdego tytułu, z których członkowie mogą dowolnie korzystać na miejscu, w godzinach pracy Biura MOIIB oraz w punktach informacyjnych w Nowym Sączu i Tarnowie. Ponadto każdy członek MOIIB otrzymał bezpłatnie „Przegląd Budowlany” od nr 6 do 12 oraz kalendarz ścienny na 2004 rok. Zaproponowaliśmy również Państwu na łamach biuletynu możliwość zaprenumerowania 1 czasopisma branżowego, które byłoby przysyłane do domu – ale w tym wypadku odzew był niewielki.

12) Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA z 2002 r. została utworzona w roku 2003 strona internetowa Biuletynu Informacji Publicznej PIIB i Izby Okręgowych, którą zgodnie z ustawą o dostępie do informacji publicznej mamy obowiązek, jako izba okręgowa, na bieżąco aktualizować. Zostały na niej umieszczone informacje o statusie prawnym, strukturze organizacyjnej, zakresie działalności, kompetencjach i zasadach funkcjonowania samorządu zawodowego.

13) MOIIB od początku swojej działalności, także w roku 2003, pełniła honorowy patronat nad Targami Budowlanymi, organizowanymi dwa razy w roku przez Chemobudowę w Krakowie – „Wiosna 2003” i „Jesień 2003”.

14) Pracownicy Biura MOIIB (kierownik, księgowa, pracownik do obsługi OKK) i sekretarz MOIIB brali udział w okresowych szkoleniach i spotkaniach informacyjnych w PIIB w Warszawie, natomiast członkowie Rady PIIB z ramienia MOIIB w szkoleniu z zakresu prawa UE.

15) Dokończenie wyposażania Biura MOIIB w niezbędne stanowiska pracy, komputery, programy, sprzęt, materiały biurowe, zabezpieczenie alarmowe lokalu izby i uruchomienie kolejnej linii telefonicznej.

16) Działalność bieżąca MOIIB była związana ze stałą aktualizacją listy członków (niestety, nie funkcjonował jeszcze centralny program rejestracji członków), aktualizacją strony internetowej i strony BIP, wydawaniem i wysyłaniem zaświadczeń o przynależności do izby, korespondencją z członkami i instytucjami, przyjmowaniem członków w Biurze i załatwianiem ich spraw członkowskich na bieżąco lub udzielaniem wyjaśnień i porad – w tym prawnych, prenumeratą „Przeglądu Budowlanego” oraz innych czasopism branżowych i prawnego, wysyłką biuletynu „Budowlani” i innych spraw, związanych z prawidłowym funkcjonowaniem Biura i organów MOIIB.

PODSUMOWANIE

Jak widać z przedstawionego wyżej zakresu prac wykonanych w roku 2003, różni się on znacznie od tego realizowanego w I, typowo organizacyjnym roku pracy MOIIB. Rozpoczęliśmy działalność na wszystkich frontach, jakie określa nam ustawa i statut PIIB, choć zdajemy sobie sprawę, że jest jeszcze wiele do zrobienia.

Chcielibyśmy, aby Małopolska Izba Inżynierów Budownictwa nie była dla swoich członków uciążliwością, lecz pomocą, szczególnie w tych trudnych czasach, które dopiero się zbliżają – wejściem do struktur europejskich i o wiele większą konkurencją na polskim rynku pracy. Chcielibyśmy, aby każdy członek przychodzący do Biura przy ul. Warszawskiej wychodził z niego usatysfakcjonowany załatwieniem sprawy. Nie wszyscy jednak Państwo w minionym roku rozumieli trudności, wynikające z tego, że wszystko rodziło się od podstaw – zarówno w zakresie zwykłych spraw bytowych oraz organizacji stanowisk pracy i pozyskania kompetentnego zespołu pracowników Biura – po rozpoczęcie i wdrożenie pracy merytorycznej we wszystkich jej aspektach. Czasami więc spotykaliśmy się z krytyką z Państwa strony – której jednak nigdy nie lekceważyliśmy.

Mamy nadzieję, że w ciągu minionego roku stworzyliśmy dobre podstawy naszej działalności merytorycznej, którą będziemy rozwijać, i z której członkowie MOIIB będą zadowoleni.

**Zygmunt RAWICKI
Grażyna SKOPLAK**

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 1.01.2003 r. do 31.12.2003 r.

W sprawozdaniu wyodrębniono umownie dwie części. Pierwsza to zestawienie działalności o charakterze organizacyjnym, stanowiącej realizację postanowień obowiązujących przepisów i regulaminów wewnętrznych. W drugiej części ujęto informacje o charakterze merytorycznym, odzwierciedlające stanowisko Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej w sprawach dotyczących przebiegu postępowań przy egzaminach na uprawnienia budowlane i przy procedurach kwalifikacyjnych dla osób ubiegających się o uzyskanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

1. Omówienie i zestawienie działań o charakterze organizacyjnym

W okresie sprawozdawczym Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna odbyła 10 zebrań, na których podjęto łącznie 24 uchwały dotyczące spraw związanych z procedurami kwalifikacyjnymi i egzaminami na uprawnienia budowlane oraz spraw związanych z rozpatrywaniem wniosków o nadanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

W roku 2003 Komisja Kwalifikacyjna ustaliła – zgodnie z obowiązującymi przepisami – dwa terminy egzaminów na uprawnienia budowlane. Pierwszy egzamin zorganizowano w dniach 5-7 lipca 2003 r., aby umożliwić uzyskanie uprawnień w zakresach obo-

wiązujących przed nowelizacją ustawy Prawo budowlane. Drugi odbył się 22-28 listopada 2003 r. Ilościowe zestawienie wyników egzaminów w poszczególnych terminach i specjalnościach ilustruje tabela nr 1.

Obok podjęcia odpowiednich decyzji – zgodnych z obowiązującymi przepisami – komisja przygotowała i przesłała wymagane dokumenty w celu wpisania uprawnień do Centralnego Rejestru w Urzędzie GINB.

Drugim ważnym elementem aktywności komisji były dyżury jej członków, prowadzone zarówno w siedzibie MOIB, jak i w ośrodkach zamieszkowych w Nowym Sączu i w Tarnowie. Do końca czerwca 2003 r. dyżury odbywały się dwa razy w tygodniu, tj. we wtorki i w czwartki w godzinach: 15.00 – 18.00.

Liczba zainteresowanych możliwością uzyskania informacji lub porady była na poszczególnych dyżurach zróżnicowana. Podczas 72 dyżurów, które odbyły się w okresie sprawozdawczym, przy średniej frekwencji 10 - 15 osób, udzieliłmy szacunkowo 720 -1080 porad bądź informacji. Niezależnie od dyżurów członków Komisji Kwalifikacyjnej, przewodniczący OKK pełnił co miesiąc dyżur, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w sprawach skarg i wniosków. Do grupy działań informacyjno-doradczych należą również informacje pisemne dotyczące najczęściej interpretacji zakresu uprawnień bu-

dowlanych nadawanych w przeszłości. Udzielanie takich informacji nie należy do statutowych ani regulaminowych obowiązków Komisji Kwalifikacyjnej, ale trudno odmówić pomocy członkom izby, którzy napotykają na różne trudności przy przetargach i przy zatwierdzaniu dokumentacji projektowej bądź też przy składaniu deklaracji na pełnienie funkcji kierownika budowy lub inspektora nadzoru budowlanego.

Korzystając z pomocy zatrudnionego w izbie radcy prawnego, przygotowano w okresie sprawozdawczym łącznie 99 odpowiedzi zawierających wyjaśnienia i interpretacje, dotyczące posiadanych uprawnień budowlanych.

Postępowania kwalifikacyjne dla kandydatów na rzeczoznawców budowlanych.

Do obowiązków Komisji Kwalifikacyjnej należy powoływanie zespołów do formalnej i merytorycznej oceny składanych wniosków. Zespoły takie powołano uchwałą nr 16 z dnia 23 września 2003 r. Decyzje o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego podejmuje Krajowa Komisja Kwalifikacyjna. Przedmiotem licznych sporów i zmian był regulamin określający tryb i kryteria postępowania kwalifikacyjnego. Regulamin ten zatwierdzono ostatecznie w styczniu 2004 r. Obecnie rozpatrywanych jest 5 pierwszych wniosków kandydatów na rzeczoznawców budowlanych z naszego województwa.

Tabela nr 1

Statystyka dot. przeprowadzonych egzaminów na uprawnienia budowlane w 2003 r.

specjalność	złożone wnioski	dopuszczenie do egz. testowego	liczba zdających test	liczba osób, które zdały test i dop.do egz. ustn.	liczba zdających egz. ustny	liczba osób, które zdały egz. ustny	% osób, które zdały egzamin na uprawn. (7/4)
architektoniczna	4	4	3	1	1	1	33%
konstruk.-budowlana	100	100	88	48	48	47	53%
instalacyjna - elektryczna	35	35	29	12	12	12	41%
instalacyjna - sanitarna	48	46	40	23	23	23	58%
RAZEM I sesja egzaminacyjna 2003 r.	187	185	160	84	84	83	52%
architektoniczna	3	3	2	1	1	1	50%
konstruk.-budowlana	51	50	46	39	39	39	85%
drogi	4	4	4	1	1	1	25%
mosty	5	5	5	5	5	5	100%
instalacyjna - elektryczna	27	27	24	22	22	21	88%
instalacyjna - sanitarna	21	21	20	16	16	14	70%
RAZEM II sesja egzaminacyjna 2003 r.	111	110	101	84	84	81	80%
Razem egzaminy 2003r.	298	295	261	168	168	164	63%

2. Informacje dotyczące merytorycznej strony pracy komisji

Uważam, że jesteśmy winni delegatom informacje o poglądach i stanowisku komisji w sprawach, które były przedmiotem dyskusji na forum Komisji Okręgowej i Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej. Prezentacja tych poglądów daje podstawę do dyskusji na ten temat na corocznym zebraniu sprawozdawczym delegatów.

2.1. Komisja Kwalifikacyjna MOIIB inicjowała i wносиła postulaty o zasadności opublikowania w Internecie zestawów testowych pytań do egzaminów na uprawnienia budowlane. Opracowane pytania wyczerpują całość zagadnień wymaganych na egzaminie, a ich opublikowanie ułatwi przygotowanie do egzaminu i pozwoli uniknąć wielu trudnych sytuacji związanych z zachowaniem warunków poufności.

2.2. Komisja reprezentowała stanowisko, zgodnie z którym zestawy pytań dotyczących majstrów i techników są zbyt trudne dla tych grup zdających. Potwierdzają to dotychczasowe wyniki egzaminów, a także pozytywnie rozstrzygnięte odwołania.

2.3. Szczegółowy program egzaminu na uprawnienia budowlane został uzgodniony za pośrednictwem Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z głównym inspektorem nadzoru budowlanego. Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami organizacyjnymi, zestawy pytań przygotowała Krajowa Komisja Kwalifikacyjna. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że w zestawach pytań dominują zagadnienia dotyczące przepisów prawa i warunków technicznych. Naszym zdaniem zbyt skromnie są reprezentowane pytania z zakresu obowiązujących norm i praktyki zawodowej. Dlatego też podjęliśmy inicjatywę opracowania pytań uzupełniających i przekazania ich do zestawu krajowego.

2.4. Komisja poparła propozycję przeprowadzenia egzaminów na uprawnienia budowlane w jednym terminie w skali całego kraju – tak jak egzaminy maturalne. W roku 2004 ustalono te terminy na: 25 maja i 23 listopada.

2.5. We wszystkich pracach staramy się ściśle współpracować ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi. Uważamy bowiem, że w poszczególnych grupach zawodowych stowarzyszenia mają najlepsze rozeznanie kadrowe i dotyczące wszelkich problemów zawodowych.

Stanisław KARCZMARCZYK
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Rewizyjnej Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 1.01.2003 r. do 31.12.2003 r.

Działalność Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 12 posiedzeń Okręgowej Komisji Rewizyjnej, która w tym czasie funkcjonowała w nie zmienionym składzie.

Problematyka posiedzeń dotyczyła:

- bieżącej informacji o pracy Rady MOIIB, jej Prezydium oraz pozostałych organów izby,
- oceny działalności statutowej i finansowej izby, w tym analizy realizacji budżetu,
- analizy wyników przeprowadzonych planowanych kontroli biura izby i działalności finansowej izby.

Przewodniczący OKR lub zastępca przewodniczącego uczestniczyli we wszystkich posiedzeniach Rady MOIIB i Prezydium Rady oraz w dwóch posiedzeniach Krajowej Komisji Rewizyjnej w Warszawie.

Członkowie Komisji brali udział w szkoleniu zorganizowanym przez Krajową Komisję Rewizyjną na temat „Praktyczna wiedza o przeprowadzaniu kontroli przez Okręgowe Komisje Rewizyjne i Krajową Komisję Rewizyjną Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w świetle obowiązujących przepisów.

W 2003 roku OKR przeprowadziła 7 kontroli, które dotyczyły:

- dokumentacji finansowo-księgowej,
- ewidencji członków Izby,
- umów o pracę, zleceń i umów o dzieło,
- działalności finansowej izby ze szczególnym uwzględnieniem zakupów środków trwałych,
- realizacji wniosków i zaleceń pokontrolnych OKR.

Wszystkie zalecenia i wnioski OKR zostały przez Radę przyjęte i wdrożone.

Ocena sprawozdania finansowego za 2003 r.

OKR akceptuje przedstawione sprawozdanie z realizacji budżetu za 2003 r., przyjmując do wiadomości wyjaśnienia dotyczące niewielkich przekroczeń, jak i niewykonania finansowego większości pozycji.

Z przedstawionego sprawozdania wynika, że wydatki dokonywane były racjonalnie, bez dążenia do wykorzystania planowanych limitów kosztów.

Przewodniczący Rady MOIIB w uzgodnieniu z Komisją Rewizyjną zlecił badanie bilansu za 2003 r. przez biegłego rewidenta. Bilans zostanie zbadany przez Biuro Biegłych Rewidentów 'REW-BI' w Krakowie.

Ocena działalności merytorycznej MOIIB

W okresie sprawozdawczym OKR analizowała:

- realizację Uchwał II Zjazdu MOIIB,
- realizację Uchwał Rady i Prezydium Rady
- miesięczną i kwartalną realizację budżetu za 2003 r.,
- realizację planu działania na 2003 r.,
- bieżące informacje pracy Rady i pozostałych organów izby.

Na tej podstawie Komisja Rewizyjna ocenia pozytywnie działalność merytoryczną Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa w 2003 r.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wydawanie biuletynu „Budowlani“, który przekazywany każdemu członkowi izby jest formą łączności oraz stanowi forum wymiany poglądów i przekazywania informacji o funkcjonowaniu i bieżącej działalności MOIIB.

Opinia do preliminarza budżetu na 2004 rok

OKR przeanalizowała projekt preliminarza budżetu i przedstawiła wnioski dotyczące podwyższenia limitu wydatków na działalność wydawniczą, szkoleniową, obsługę prawnej oraz funkcjonowania punktów informacyjnych i zespołów problemowych. Wnioski Komisji zostały uwzględnione w preliminarzu budżetu na 2004 rok.

Podsumowanie

a) OKR dokonała przeglądu działalności MOIIB w odniesieniu do Ustawy o samorządach zawodowych i statutu PIIB.

W wyniku tego przeglądu stwierdza się, że okres sprawozdawczy został wykorzystany do przygotowania organizacyjnego wypełnienia wszystkich zadań statutowych.

b) Funkcjonowanie wszystkich organów izby oraz biura izby było zgodne z regulaminami i planami działań w nawiązaniu do przyjętego programu działania na 2003 r. Większość zadań realizowana jest już w sposób rutynowy.

c) W bieżącym roku należy położyć nacisk na działania skierowane do członków izby, w tym w szczególności na działalność szkoleniowo-informacyjną.

Wnioski

Okręgowa Komisja Rewizyjna na podstawie Regulaminu OKR §2 ust. 1 p. 3 wnioskuje o przyjęcie sprawozdania Rady Okręgowej MOIIB i pozytywną ocenę działalności za okres sprawozdawczy od 1.01.2003 r. do 31.12.2003 r. oraz występuje do Zjazdu o udzielenie absolutorium.

Henryk TRĘBACZ
Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej

Informacja o działalności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 15.04.2003 r. do 15.11.2003 r.

Działalność Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOiB, od Okręgowego Zjazdu Izby miała na celu zapewnienie warunków formalnych i organizacyjnych do prowadzenia zgodnego z przepisami prawa orzecznictwa w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków izby, na podstawie Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 października w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Podjęte przedsięwzięcia miały na celu zapewnienie merytorycznej prawidłowości orzecznictwa, sprawnego prowadzenia postępowań, utrzymania kosztów postępowania dowodowego na możliwie niskim poziomie. Działalność OSD obejmowała następujące zakresy merytoryczne:

1. Zapewnienie uzyskania przez członków OSD potrzebnej wiedzy na temat procedur prawnych, obowiązujących w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności (opartych na przepisach Kodeksu postępowania karnego oraz przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego).
2. Zapewnienie wprowadzenia do praktyki orzecznictwa jednolitych procedur i wzorców (formularzy) stosowanych przez składy orzekające OSD przy sprawach odmiennych dla postępowania dyscyplinarnego i dla postępowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej.
3. Zapewnienie pełnej i sprawnej obsługi organizacyjno-administracyjnej OSD.
4. Zapewnienie rozwiązywania spraw wewnętrznych organizacyjnych OSD związanych z kształtowaniem struktury organizacyjnej oraz sprawnością funkcjonalną jako organu okręgowej izby.

Szczegółowa informacja w ujęciu syntetycznym przedstawia się następująco:

Szkolenia, seminaria, materiały dydaktyczne

Członkowie OSD uczestniczyli w następujących szkoleniach:

- Szkolenie dla członków KSD, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodo-

wej oraz przewodniczących OSD i Okręgowych ROZ – 20-22 marca 2003 r. – Konstancin-Jeziorna.

- Szkolenie dla członków OSD MOiB oraz zastępców Okręgowego ROZ – 24 maja 2003 r. w Krakowie na temat odpowiedzialności zawodowej oraz w dniu 26 czerwca i w dniu 26 lipca 2003 r. na temat odpowiedzialności dyscyplinarnej.
- Szkolenie dla członków KSD, Krajowego Rzecznika OZ oraz przewodniczących OSD i Okręgowych Rzeczników OZ – 26-27 września 2003 r. – Jachranka na temat „Trybu postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i Sądów Dyscyplinarnych PIIB w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie”.
- Szkolenie o tematyce j.w. dla członków OSD Śląskiej oraz Małopolskiej IIB oraz Okręgowych Rzeczników OZ – 7-9 listopada 2003 r. Ustroń-Zawodzie. Tematyka szkolenia j.w.

Skrypty, materiały, wzorce formularzy do procedur stosowanych w postępowaniach zostały przekazane członkom OSD do zapoznania się i wykorzystania w praktyce.

Na szkoleniu we wrześniu ub.r. w Jachrance zostały przekazane, obok projektu „Uchwały Krajowej Rady PIIB w sprawie trybu postępowania...”, pliki wzorów formularzy do procedur.

Jednolite

procedury i wzorce formularzy

Problem dysponowania jednolitymi procedurami i wzorcami dla potrzeb orzecznictwa był dostrzegany od początku działalności OSD i w tej sprawie złożono wnioski do władz krajowych izby. Doraźnie OSD dysponował wzorami formularzy zaprojektowanymi przez wykładowców prowadzących szkolenie wewnętrzne na zlecenie Biura Okręgowej Rady Izby. Jednolity tryb postępowania stanowi wewnętrzne uregulowanie dla praktyki postępowania rzeczników i sądów. Wzory formularzy wymagają adaptacji i modyfikacji strony graficznej na szczeblu izb okręgowych. W praktycznym funkcjonowaniu OSD odczuwany jest brak (analogia do działalności sądów powszechnych) regulaminu wewnętrznego urzędowania oraz instrukcji sądowej, regulującej organizację i zakres działania sekretariatów sądowych i biuro-

wości w sprawach sądowych. Dokumenty te powinny być opracowane na szczeblu krajowym izby, ale trzeba się liczyć z koniecznością własnego opracowania w izbach okręgowych.

Obsługa

organizacyjno-administracyjna OSD

Zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz regulaminem OSD, pełną obsługę zapewnia biuro okręgowej. W tej sprawie były przedstawione stosowne wnioski łącznie z wykazem zadań i funkcji z tym związanych. Biuro izby zapewnia prowadzenie spraw biurowych OSD, desygnowany wysokokwalifikowany pracownik uczestniczy w posiedzeniach plenarnych OSD i był obecny na szkoleniach. Akta sądowe zakładane będą na podstawie wewnętrznych, do-raznie tworzonych wzorców (repertoria, treść teczek z aktami, rejestry itp.). Wspomniany wyżej regulamin oraz instrukcja jako opracowania wewnętrzne będą konieczne dla praktycznego funkcjonowania obsługi OSD.

Sprawy

wewnętrzne organizacyjne OSD

Podstawowe problemy związane z zadaniami, organizacją oraz funkcjonowaniem orzecznictwa, omawiane i ustalone są na posiedzeniach plenarnych OSD. Niektóre posiedzenia plenarne przygotowawane są przez Prezydium OSD, które w razie potrzeby odbywa robocze zebrania. Z posiedzeń plenarnych oraz zebrania sporządzane są protokoły, które wraz z załącznikami znajdują się w aktach OSD. W okresie objętym informacją odbyło się sześć zebrań plenarnych OSD (24.04, 24.05, 26.06, 24.07, 18.09, 23.10.2003 r.). W posiedzeniach plenarnych OSD jako goście uczestniczą: Okręgowy Rzecznik OZ, jego zastępcy, członek Krajowego SD oraz inne osoby. Członkowie OSD otrzymują wszystkie pozyskane materiały oraz materiały związane z działalnością OSD.

Podczas Krajowego Zjazdu PIIB, który odbył się 13-14 czerwca w Warszawie, przedstawiciele OSD przedstawili wnioski w sprawie uzupełnienia dokumentów prawno-organizacyjnych izby, takich jak regulamin okręgowych sądów dyscyplinarnych, kodeks etyczny, zasady gospodarki finansowej (niektóre kwestie zostały roz-

wiązane w sposób oczekiwany). Bliska współpraca z Okręgowym Rzecznikiem OZ zapewni śledzenie spraw objętych postępowaniem wyjaśniającym i konsultacje dotyczące złożenia wniosku o wszczęcie postępowania przed OSD w konkretnej sprawie.

Wnioski wynikające z dotychczasowej działalności OSD

Wykonano wiele czynności, przygotowań organizacyjnych, zapewniono przeszkolenie członków OSD konieczne do pełnienia roli sędziów orzekających o winie lub niewinności członków izby, postawionych przed sądem z powodu przewinień zagrożonych odpowiedzialnością zawodową lub dyscyplinarną. Osiągnięty został stan organizacyjny niezbędny dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania orzecznictwa w ramach okręgowej izby. Ugruntowana została wiedza i świadomość na temat warunków wypełniania zadania orzecznictwa wewnątrz korporacyjnego. Wnioski do dalszej działalności przedstawiają się następująco:

1. Opracować i opublikować zapis elektroniczny poprawionych wzorów formularzy do procedur postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.
2. Opracować wewnętrzny regulamin czynności urzędowych OSD oraz instrukcję biurową OSD jako podstawę do obsługi działalności merytorycznej okręgowego sądu dyscyplinarnego.
3. Ustalić na podstawie istniejącego uregulowania w: zasadach gospodarki finansowej PIIB sposób wypłacania ekwiwalentu dla składów orzekających OSD z uwzględnieniem specyfiki i pracochłonności orzecznictwa.
4. Opracować przewodnik dla przewodniczących składów orzekających prowadzących rozprawę.
5. Przyjąć realny preliminarz kosztów działalności OSD w 2004 r., biorąc pod uwagę koszty prowadzenia postępowań.

Tworzenie podstaw organizacji oraz przygotowanie warunków do prowadzenia postępowań przez OSD jest procesem wymagającym pracy, czasu oraz zaangażowania. Zachowanie ciągłości części składu OSD na następną kadencję organów izby jest celowe dla zapewnienia wykorzystania doświadczeń zdobywanych w początkowym okresie działalności izby. Sprawa ta powinna mieć uregulowania statutowe.

Zbigniew DOMOSŁAWSKI
Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOIIB

„Budowlani” – biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Jednym z podstawowych zadań samorządu zawodowego w budownictwie jest współdziałanie w doskonaleniu kwalifikacji zawodowych swoich członków. W celu realizacji tego zadania Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa przyjęła w swoim programie działania organizację szkoleń i systematyczne doszkadzanie, m.in. poprzez prenumeratę dla członków podstawowych czasopism technicznych, rekomendowanych przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa i branżowe stowarzyszenia. Każdy region ma jednak swoją specyfikę, co odzwierciedla się w wydawaniu własnych biuletynów informacyjnych przez niektóre okręgowe izby. Uznaliśmy więc, że nasza, małopolska izba, zaliczająca się do jednej z największych w kraju (aktualnie mamy zarejestrowanych w bazie izby ok. 9500 osób), także powinna wydawać własny biuletyn informacyjny.

Wprawdzie od początku istnienia izby zachęcamy małopolskich inżynierów budownictwa do odwiedzania naszej własnej strony internetowej, na której staramy się podawać najistotniejsze i bieżące informacje, ale mamy świadomość, że tą drogą nie docieramy do wszystkich naszych członków i innych osób zainteresowanych działalnością izby (szacujemy, że jedynie ok. 15 proc. członków ma stały dostęp do Internetu).

Podjęliśmy więc próbę wydawania własnego biuletynu o nazwie „Budowlani”. Pierwszy numer biuletynu został wydany w październiku 2003 roku, a kolejne ukazały się w cyklu dwumiesięcznym. Przed III Zjazdem Sprawozdawczym MOIIB, zaplanowanym na 27 kwietnia, przygotowaliśmy do druku 4. numer „Budowlanych”. Biuletyn redaguje 2-osobowy zespół (przewodniczący i sekretarz izby), a wydawcą jest nasza Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, co związane jest ze znacznym obniżeniem kosztów jego wydawania.

Aby udoskonalić biuletyn, została powołana Rada Programowa, składająca się z przedstawicieli wszystkich 7 branż wchodzących w skład Izby Inżynierów Budownictwa. Bardzo nam zależy, aby biuletyn kompetentnie przedstawiał problemy nękające wszystkie branże budowlane.

Publikujemy tu najważniejsze informacje z działalności izby okręgowej i krajowej, informacje o zmieniających się przepisach prawnych, ustawach, rozporządzeniach, nowościach materiałowo-technologicznych oraz ważnych wydarzeniach interesujących środowiska budowlane z naszego regionu. Publikujemy także plany szkoleń, kursów, seminariów, które dla członków izby są bezpłatne. Ponadto w każdym numerze staramy się zamieścić wywiad z przedstawicielem władz regionu oraz interesujący artykuł branżowy.

Bardzo pochlebne opinie dotyczące zarówno treści merytorycznych, jak i strony redakcyjnej naszego biuletynu, które docierają do nas od Czytelników, przede wszystkim członków Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa, ale także z innych okręgów, cieszą, ale zarazem zobowiązują do dalszego doskonalenia naszego biuletynu „Budowlani”.

Zygmunt RAWICKI

Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2003 roku

Część statystyczna

Liczba spraw, które wpłynęły do Okręgowego Rzecznika – 40

Liczba spraw wszczętych w postępowaniu wyjaśniającym – 6

Liczba spraw wniesionych do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego – 2

Liczba i rodzaj kar proponowanych przez Rzecznika:

1) upomnienie, z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia w wyznaczonym terminie egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3. (art. 96 ust. 1 p. 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – Dz. U. z 2000r Nr 106, poz. 1126, z późn. zm.)

2) zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie na okres roku, połączony z obowiązkiem złożenia w wyznaczonym terminie egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3. (art. 96 ust. 1 p. 3 ustawy Prawo budowlane)

Część szczegółowa

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej pracował w trzysobowym składzie:

Stanisław Abrahamowicz (BO) - Okręgowy Rzecznik

Józef Czekajski (IE) - Zastępca Okręgowego Rzecznika

Wiktoria Konczewska (IS) - Zastępca Okręgowego Rzecznika.

W pierwszym półroczu angażowano się przede wszystkim w sprawy organizacyjno-szkoleniowe, które polegały na ustaleniu i wdrożeniu procedur oraz formularzy. Materiały podstawowe uzyskano podczas obowiązkowych szkoleń, organizowanych przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, wymagały one jednak dostosowania do potrzeb Małopolskiej Izby. Opracowano też własny zbiór formularzy (w ramach inicjatyw Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego). Procedury zostały ujednolicone na podstawie zaleceń Krajowej Rady pod koniec roku 2003.

W zakresie organizacji szkoleń podejmowano działania wspólne z OSD, jako że problematyka w obu organach w zakresie ustaleń prawnych i proceduralnych jest podobna lub identyczna.

Odbyte szkolenia z udziałem zastępców rzecznika:

24.05.2003 - odpowiedzialność zawodowa (arch. E. Gabryś)

26.06.2003 - odpowiedzialność dyscyplinarna (mec. S. Kozłowski)

26.07.2003 - odpowiedzialność dyscyplinarna (mec. S. Kozłowski)

7-9.11.2003 - tryb postępowania rzeczników i sądów dyscyplinarnych oraz procedury i formularze (mec. J. Zając – org. wspólnie ze Śląską Okręgową Izbą).

Rzecznik (czasem także zastępcy) pełnił regularne dyżury w ramach popołudniowych godzin pracy biura i ta forma kontaktów z interesantami dobrze się przyjęła (najpierw co tydzień, obecnie raz na dwa tygodnie). W książce dyżurów odnotowuje się te spotkania z krótką notką merytoryczną, co jest przydatne w dalszym biegu sprawy – o ile taki ma miejsce. Przy kolejnych spotkaniach łatwo i szybko można wrócić do tematu, nie tracąc czasu na wprowadzenie. Przy kilku osobach przyjmowanych w ramach dyżuru ma to znaczenie.

Praca rzecznika przebiega w warunkach biurowych i domowych.

W warunkach biurowych odbywają się spotkania z zastępcami, z radcą prawnym, stronami, interesantami (umówieni indywidualnie lub najczęściej, w ramach pełnionych dyżurów), członkami Zarządu czy pracownikami biura. Część z nich to spotkania proceduralne, jak na przykład przesłuchania stron, świadków czy biegłych w postępowaniach wyjaśniających.

W warunkach domowych odbywa się znaczna część pracy dotycząca odpowiedzi na pisma adresowane do rzecznika, na przygotowaniu konspektu przesłuchania stron czy świadków (ważna część studiów akt dla uzyskania dobrych odpowiedzi – dowodów), a także praca koncepcyjna przy opracowaniu wniosku (oskarżenia) do OSD wraz z dowodami. Ta część pracy rzecznika domaga się konsultacji prawnej (mec. S. Kozłowski), która również nierzadko wykracza poza czas jego dyżuru w biurze i musi obciążać dodatkowo Izbę. Porada prawna, a właściwie koreferat, mają swoją wagę dla rzecznika i znaczenie dla ustrzeżenia się od

poważniejszych błędów, głównie formalnoprawnych. Jak wiadomo, rzecznik ani jego zastępcy nie mają przygotowania prawnego, a dotyczą materii ściśle prawnej.

Charakterystyka wniosków wpływających do rzecznika w okresie sprawozdawczym:

– Sprawy zgłaszane przez służby nadzoru budowlanego – na ogół stanowią podstawę do wszczęcia postępowania wyjaśniającego przez organ.

– Sprawy zgłaszane przez osoby prawne – chodzi o straty materialne w rezultacie działań przetargowych, ocen jednostek organizacyjnych czy osób opiniujących nie po myśli składających wnioski do Izby.

– Sprawy zgłaszane przez osoby fizyczne pokrzywdzone (w ich rozumieniu) – będące w długotrwałym sporze lub mające zastrzeżenia lub zarzuty do działalności zawodowej osób uprawnionych, biegłych sądowych, często nieczłonków Izby.

Są też proste zapytania o interpretację przepisów; wnioski niekompletne czy nieudokumentowane, a także przedwczesne, tj. składane w sytuacji nieukończonego postępowania administracyjnego lub mające podstawy do rozstrzygnięcia tylko przed sądami powszechnymi.

Wszystkie wnioski (listy) wpływające do rzecznika są przedmiotem badania i najczęściej wystarcza udzielenie odpowiedzi na piśmie z pouczeniem lub wskazaniem sposobu załatwienia indywidualnej sprawy. Część spraw udaje się załatwić w bezpośredniej rozmowie (np. w czasie dyżuru rzecznika), która ma charakter porady. Trzeba podkreślić, że wiele osób dąży do bezpośredniego spotkania z rzecznikiem, gdyż można wtedy łatwiej i pełniej przedstawić swoje problemy i wspólnie zastanowić się nad ich rozwiązaniem.

Najtrudniej i z najłagodniejszymi rezultatami załatwia się te sprawy, gdzie strony przychodzą z nastawieniem doznanych osobistych krzywd, urazów, a czasem w nadziei odegrania się przy udziale organu izby zawodowej. Takie sytuacje trzeba też wka-

kulować w pracę rzecznika i starać się łagodzić napięcia między ludźmi.

Mamy jeden przypadek, gdy złożono wnioski w sprawie nieetycznego (zdaniem wnioskodawcy) zachowania członka naszej Izby i w wyniku spotkania obu inżynierów przed rzecznikiem (taka nieformalna rozprawa) udało się doprowadzić do wycofania wniosku i pogodzenia obu panów. Był to oczywisty sukces przede wszystkim na gruncie środowiskowym. Na tym przykładzie widać, jak rozległe są problemy, ale też i możliwości Rzecznika.

Rzecznik uczestniczył we wszystkich zebraniach Rady i sporadycznie Prezydium Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Wspólnie z przewodniczącym OSD przygotowano zakres tematyczny i materiały dotyczące szkolenia członków obu organów, organizowanego w porozumieniu z nami przez kolegów ze Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Ustroniu-Zawodziu.

Rzecznik i zastępcy rzecznika uczestniczyli we wszystkich plenarnych posiedzeniach Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOIIB (6 zebrań).

Opracowano preliminarz kosztów działalności ROZ w roku 2004.

Udział w szkoleniu pt. Procedury prawne stosowane w orzecznictwie Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych i Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej, zorganizowanym przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach 20-22 marca 2003 roku w Konstancinie-Jeziorna k. Warszawy (uczestniczyli: S. Abrahamowicz i W. Konczewska)

Udział w szkoleniu pt. Tryb postępowania Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej i Sądów Dyscyplinarnych PIIIB w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, zorganizowanym przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach 26-27 września 2003 roku w Jachrance.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej bardzo pozytywnie ocenia dobrą współpracę z biurem MOIIB. Zarówno kierownik biura, jak i przydzielony wysokokwalifikowany pracownik nie oszczędzili trudu i starania, by efekty tej współpracy były jak najlepsze.

Stanisław ABRAHAMOWICZ
Okręgowy Rzecznik
Odpowiedzialności Zawodowej

Ramowy program działania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa na kadencję 2002-2006 r.

Budownictwo stanowi istotny czynnik rozwoju gospodarczego państwa. Członkowie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, biorąc czynny udział w tym rozwoju, muszą być właściwie docenieni w działalności zawodowej i gospodarczej kraju.

W tym celu w pierwszym okresie działania samorządu zawodowego grupującego inżynierów i techników budownictwa niezbędne będzie, poza realizacją zadań statutowych, podjęcie przez Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa i izby okręgowe następujących problemów:

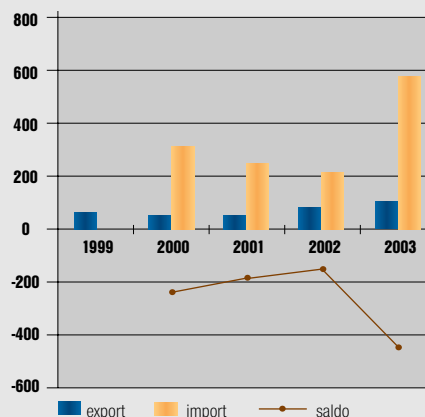
1. zorganizowanie struktur organizacyjnych Izby,
2. opracowanie zasad współpracy z organami administracji rządowej, samorządu terytorialnego i ustawodawczymi (Sejm, Senat) w zakresie oddziaływania przez Izbę na niezbędne zmiany w ustawach i aktach wykonawczych dotyczących uregulowań szeroko pojętego budownictwa,
3. nawiązanie współpracy z innymi izbami samorządu zawodowego i władzami Federacji NOT,
4. kontynuowanie współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, któ-

5. opracowanie zasad samokształcenia i doksztalcenia członków Izby, w zakresie niezbędnym do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
 6. opracowanie zasad przygotowania młodych inżynierów i techników do uzyskiwania uprawnień budowlanych m.in. poprzez wpływ na programy nauczania na kierunku budownictwo w szkołach wyższych (państwowych i prywatnych) i technikach oraz modernizację procesu uzyskiwania uprawnień budowlanych w różnych branżach biorących udział w procesie budowlanym,
 7. opracowanie zasad ochrony interesów zawodowych członków Izby,
 8. opracowanie zasad uznawania kwalifikacji zawodowych cudzoziemców,
 9. nawiązanie współpracy z odpowiednimi organizacjami zagranicznymi,
 10. opracowanie zasad powoływania komisji problemowych w Izbach.
- Realizacja programu działania powinna być dokonywana przez odpowiednie organa Izby Krajowej i izb okręgowych przy czynnym udziale poszczególnych członków Izby.

Zyski uciekają za granicę

Utrzymująca się od końca lat 90. niekorzystna relacja eksportu do importu usług budowlanych, w 2003 r. uległa pogłębieniu i wynosi obecnie 1:5, a to oznacza, że z wymiany usługami budowlanymi z zagranicą Polska osiąga obecnie pięciokrotnie niższe korzyści niż kraje importerzy. Z tego tytułu do Polski wpłynęło 110 mln USD, a 550 mln USD wypłynęło z kraju.

Rośnie deficyt w wymianie handlowej z zagranicą również podstawowymi, tj. mineralnymi materiałami budowlanymi – kruszywem, kamieniem budowlanym oraz cementem, których złoża i możliwości produkcji w kraju wystarczają w pełni do pokrycia zapotrzebowania krajowego w okresie wysokiej koniunktury, a tym bardziej w warunkach panującego obecnie regresu w budownictwie.

Korzyści z eksportu z Polski i importu do Polski usług w latach 2000-2003, w mln \$
Źródło: Budownictwo Polskie w 2003 roku – Monitoring Budownictwa. Warszawa marzec 2004. PAB- Polska Agencja Badawcza Budownictwa

Krzysztof
Majda

Odpowiedzialność zawodowa

*Gdy występują jednocześnie przewinienia
to pierwszeństwo mają sprawy*

W poprzednim numerze biuletynu „Budowlani” poświęciliśmy sporo miejsca odpowiedzialności zawodowej i standardom postępowania w przypadku naruszenia przepisów Prawa budowlanego. Dziś zajmujemy się odpowiedzialnością dyscyplinarną, podkreślając różnice w zakresie znaczeniowym obu pojęć, często mylonych lub utożsamianych.

Przez pojęcie odpowiedzialności dyscyplinarnej rozumie się odpowiedzialność za zawinione naruszenie obowiązków, polegających na przestrzeganiu przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązujących przepisów oraz zasad wiedzy technicznej lub urbanistycznej, przestrzeganiu zasad etyki zawodowej, stosowaniu się do uchwał organów izby, regularnemu opłacaniu składek członkowskich, z wyjątkiem czynów podlegających odpowiedzialności zawodowej, określonej w art. 95 ustawy Prawo budowlane oraz czynów podlegających odpowiedzialności porządkowej zgodnie z art. 108 Kodeksu pracy.

Podstawowym aktem prawnym, omawiającym wykroczenia wynikające z odpowiedzialności dyscyplinarnej, jest ustawa o samorządach zawodowych zwana dalej Ustawą (Ustawa z dnia 15.12.2000 zm. 01.01.2003), zaś postępowanie dyscyplinarne prowadzi się na podstawie Ustawy o samorządach zawodowych, rozporządzenia Ministra Infrastruktury, Kodeksu karnego (K. k.) oraz Kodeksu cywilnego (K. c.).

Ustawa w art. 45 mówi, iż członek izby podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za

zawinione naruszenie obowiązków,

których jest obowiązany przestrzegać, a które wymienia art. 41 Ustawy. Czytając ten przepis dowiadujemy się, iż każdy członek izby zobowiązany jest:

- 1) przestrzegać przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązujących przepisów oraz zasad wiedzy technicznej,
- 2) przestrzegać zasad etyki zawodowej,
- 3) stosować się do uchwał organów izby,
- 4) regularnie opłacać składki członkowskie.

Dodatkowo wczytując się w Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, uchwa-

lony 27 września 2002 r. przez I Krajowy Zjazd Izby, dowiadujemy się, że każdy członek Izby jest zobowiązany do (§ 17):

- a) przestrzegania zasad etyki zawodowej,
- b) przestrzegania przepisów Izby,
- c) przestrzegania uchwał organów Izby,
- d) wnoszenia składek członkowskich.

Widzimy zatem powtórzenie w Statucie i w Ustawie ogólnie przyjętych zasad, które powodują wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Konsekwencje orzeczeń dyscyplinarnych wskazuje art. 42 Ustawy stwierdzając, że skreślenie z listy członków okręgowej izby następuje w przypadku:

- orzeczenia o stwierdzeniu utraty uprawnień budowlanych,

- orzeczenia kary dyscyplinarnej o zawieszeniu w prawach członka Izby,
- nieuiszczania składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

Od odpowiedzialności dyscyplinarnej wyłączone są czyny podlegające odpowiedzialności zawodowej, określone w art. 95 Prawa budowlanego, oraz czyny podlegające odpowiedzialności porządkowej zgodnie z przepisami Kodeksu pracy. Chodzi tu szczególnie o przepis art. 108 Kodeksu pracy stanowiący, że za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonego porządku, regulaminu pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych, pracodawca może stosować karę

- orzeczenia kary przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (skreślenie z listy członków Izby, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 4 Ustawy),

- nieuiszczania składek członkowskich przez okres 1 roku.

Zaś zawieszenie w prawach członka Izby następuje w szczególności w wypadku:

- orzeczenia kary (zakazem wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, na okres od roku do 5 lat, połączonym z obowiązkiem złożenia, w wyznaczonym terminie egzaminu – art. 96 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego)

upomnienia lub karę nagany. Ponadto za nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisów przeciwpożarowych, opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub spożywanie alkoholu w czasie pracy – pracodawca może również stosować karę pieniężną.

Postępowanie dyscyplinarne

Postępowanie dyscyplinarne obejmuje:

- 1) postępowanie wyjaśniające,
- 2) postępowanie przed sądem dyscyplinarnym,
- 3) postępowanie wykonawcze.

i dyscyplinarna w budownictwie (2)

wynikające z odpowiedzialności dyscyplinarnej i zawodowej,
wynikające z odpowiedzialności zawodowej

Właściwy do rozpoznania sprawy w I instancji jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, w którego okręgu popełniono przewinienie, a jeżeli miejsca tego nie można ustalić, właściwy jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny okręgowej izby, której obwiniony jest członkiem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w sprawach dyscyplinarnych może orzekać następujące kary:

- upomnienie,
- nagana,
- zawieszenie na okres do 2 lat w prawach członka izby,
- skreślenie z listy członków izby.

Jeżeli obwiniony został członkiem innej okręgowej izby po wszczęciu przeciw niemu postępowania dyscyplinarnego, właściwy do rozpoznania sprawy w I instancji jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny okręgowej izby, w której wszczęto postępowanie. Jeżeli w sprawie występuje dwóch lub więcej członków izby, których dotyczy postępowanie wyjaśniające lub są oni obwinieni, bądź członkowi izby zarzuca się popełnienie dwóch lub więcej przewinień dyscyplinarnych, postępowanie przeprowadza się łącznie, chyba że jest to niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione. Jeżeli przewinienia dyscyplinarne objęte łącznym rozpoznaniem popełniło dwóch lub więcej obwinionych, którzy podlegają odpowiedzialności przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym i Krajowym Sądem Dyscyplinarnym, właściwy do rozpoznania sprawy jest Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

Spory o właściwość pomiędzy Okręgowymi Sądami Dyscyplinarnymi rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny. Spory o właściwość pomiędzy Okręgowymi Rzecznikami Odpowiedzialności Zawodowej rozstrzyga Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się na wniosek Okręgowej Rady Izby, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej lub Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Oskarżycielem w postępowaniu dyscyplinarnym przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym jest Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, a przed Krajowym Sądem Dyscyplinarnym w sprawach członków organów Krajowej Izby – Krajo-

wy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Stronami w postępowaniu dyscyplinarnym są:

- 1) oskarżyciel,
- 2) obwiniony,
- 3) pokrzywdzony.

Ponadto członek izby, którego dotyczy postępowanie, może ustanowić obrońców spośród członków samorządu zawodowego, adwokatów lub radców prawnych w każdym stadium postępowania. Obrońcą nie może być jednak członek Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Istnieje obowiązek wyznaczenia przez sąd dyscyplinarny obrońcy z urzędu w wypadku, gdy członek izby nie ma obrońcy z wyboru, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności osoby, której dotyczy postępowanie,
- 2) postępowanie toczy się po śmierci osoby, której dotyczy postępowanie.
- 3) ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

Podsumowanie

W przypadku, gdy występują jednocześnie przewinienia wynikające z odpowiedzialności dyscyplinarnej i zawodowej, to pierwszeństwo mają sprawy wynikające z odpowiedzialności zawodowej.

Zgodnie z art. 43 Ustawy o samorządach zawodowych członek izby ukarany w trybie odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej, do czasu zatarcia kary zawieszony zostaje w prawach członka, nie przysługuje mu czynne i bierne prawo wyborcze. Osoba taka nie może pełnić funkcji w organach izby, a jego mandat w tych organach wygasa.

Zawieszenie w prawach członka izby powoduje również zakaz wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na okres zawieszenia.

Krzysztof MAJDA
Wiceprzewodniczący OSD
Małopolskiej Izby
Inżynierów Budownictwa

Literatura:

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych budownictwie z późniejszymi zmianami.

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Rozporządzenie Rady Ministrów dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego z późniejszymi zmianami.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny z późniejszymi zmianami.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny z późniejszymi zmianami.

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy z późniejszymi zmianami.

Jeszcze o obowiązkowym ubezpieczeniu OC

Wyjaśnienie Departamentu Instytucji Finansowych MF

W odpowiedzi na pismo, dotyczące interpretacji przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2002 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. Nr. 41, poz. 367), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień:

Zgodnie z konstrukcją przyjętą w Ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U.

z 2001 r. Nr. 5, poz. 42 z późn. zm.), wyżej wymienione rozporządzenie dotyczy odpowiedzialności cywilnej, związanej z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, odnosi się więc zarówno do inżynierów budownictwa, jak i architektów. Należy jednak podkreślić, że każdy z tych zawodów przez wyżej wymienioną ustawę traktowany jest oddzielnie i warunkiem wykonywania każdego nich jest m.in. zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC, tym bardziej, że charakter i rodzaj wykonywanej działalności przez przedstawicieli każdego z zawodów jest różny.

Wpis na listę członków właściwego samorządu zawodowego, rodzi obowiązek zawarcia stosownej umowy ubezpieczenia jako jednego z warunków rozpoczęcia wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, w ramach każdego z ww. zawodów. Zawarcie przez tę samą osobę umowy ubezpieczenia OC za czynności wykonawcze w ramach zawodu architekta, nie zwalnia tej osoby z zawarcia umowy ubezpieczenia OC z tytułu wykonywania zawodu inżyniera budownictwa (i odwrotnie).

Rozporządzenie określa minimalną sumę gwarancyjną w wysokości 50 000 euro dla każdego z ww. zawodów.

Zakres uprawnień budowlanych

Problemy praktyczne związane ze stosowaniem przepisów wynikają z ich niewłaściwej interpretacji

Poniżej prezentujemy pismo Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego do prezesa Krajowej Rady w sprawie interpretacji zakresu uprawnień budowlanych.

(...) Decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych lub o stwierdzeniu posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie określa każdorazowo zakres prac projektowych lub robót budowlanych w danej specjalności, do których uprawniona jest dana osoba. Zakres uprawnień budowlanych należy oceniać indywidualnie, zgodnie z treścią decyzji o ich nadaniu, przy uwzględnieniu przepisów będących podstawą ich nadania. Zatem, należy uznać za prawdziwe stwierdzenie, że zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia MGPIB z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.), podstawę do sporządzania projektów zagospodarowania działki lub terenu stanowią wyłącznie uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności architektonicznej (bez ograniczeń, jak i w ograniczonym zakresie). Sprawą oczywistą jest, że chodzi tu o uprawnienia budowlane uzyskane w oparciu o przepisy właśnie tego rozporządzenia.

Natomiast osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, instalacyjnej sanitarnej oraz instalacyjnej elektrycznej, uzyskane w oparciu o przepisy ww. roz-

porządzenia, nie są upoważnione do sporządzania jakichkolwiek projektów zagospodarowania działki lub terenu, z uwagi na unormowanie zawarte w § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia.

Ponadto zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr. 106, poz. 1126 z późn. zm.), który deklaruje poszanowanie praw dobrze nabytych, uprawnienia budowlane uzyskane pod rządami poprzednio obowiązujących przepisów pozostają w mocy, a ich zakres nie ulega zmianie.

Zatem, jeżeli uprawnienie do wykonywania projektu zagospodarowania działki, będącej częścią projektu budowlanego, wynika z treści decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych lub o stwierdzeniu posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, to osoba taka może wykonywać powyższe funkcje w dotychczasowym zakresie. Wówczas nie zawsze będzie to osoba posiadająca uprawnienia do projektowania w specjalności architektonicznej.

Z powyższego wynika, że Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42) nie ogranicza zakresu posiadanych uprawnień budowlanych.

Dlatego też należy uznać, że problemy praktyczne związane ze stosowaniem powyższych przepisów wynikają z niewłaściwej ich interpretacji, a nie z wadliwości pism Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, które nie stanowią wykładni prawa i nie są wiążące dla organów orzekających w sprawie indywidualnej.

Zdjęcia na okładce:

1. Stopień wodna Dwory
2. Śluza wodna Smolice
3. Brama powodziowa Łączany
4. Stopień wodny Kościuszk
5. Śluza Dwory
6. Wiśla – transport węgla

STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW WODNYCH I MELIORACYJNYCH ZARZĄD ODDZIAŁU W KRAKOWIE

31-113 Kraków, ul. Straszewskiego 28, pok. 14

Tel. (012) 422-80-18, w. 34, fax (012) 422-59-10

Konto bankowe: PKO I O/Kraków Nr 59 1020 2892 0000 5702 0015 6190

NIP 526-000-10-51

SITWM posiada 290 członków zrzeszonych w dwóch sekcjach i dziewięciu kołach

Sekcje:

1. Sekcja Inżynierii i Gospodarki Wodnej
2. Sekcja Melioracji i Kształtowania Środowiska

Koła przy:

1. Akademii Rolniczej - Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji
2. Skanska - Hydrotrest
3. IMiGW
4. Bipromet - Biuro Projektów
5. MZMiUW
6. Politechnika Krakowska - Wydział Inżynierii Środowiska
7. RZGW
8. Wodrol S.A.
9. Koło Terenowe Seniorów

Zarząd Oddziału posiada Komisje:

1. Oddziałową Komisję Pomocy Koleżeńskiej FSK
2. Oddziałową Komisję ds. Rzecznostwa, Specjalizacji Zawodowej i Dokszałceń Zawodowych
3. Oddziałową Komisję Rewizyjną
4. Oddziałowy Sąd Koleżeński
5. Terenową Grupę Rzecznawców

Działalność ZO SITWM obejmuje:

- a. Udzielanie porad oraz opinii w sprawach związanych z organizacją i produkcją zakładów
- b. Ułatwianie wzajemnych kontaktów zakładów produkcyjnych z instytucjami naukowo-badawczymi i innymi
- c. Informacje o organizowanych przez stowarzyszenie konferencjach naukowo-technicznych, odczytach i innych imprezach
- d. Udzielanie referencji do przetargów o przyjęcie robót
- e. Pomoc w uzyskaniu uprawnień zawodowych prowadzonych przez MOIIB (kursy - szkolenia)
- f. Współpraca z Małopolską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa

Śluzy oraz stopnie wodne górnej Wisły

